

ประกาศกรมการทองเที่ยว
เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงาน
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ

ตามที่ กรมการทองเที่ยวได้มีประกาศ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๘ เรื่อง รับสมัครข้าราชการที่จะเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ นั้น

บัดนี้ การประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ จำนวน ๒ อัตรา ได้เสร็จสิ้นแล้ว ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามกฎ ก.พ. ว่าด้วยการย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญไปแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งข้าราชการพลเรือนสามัญตำแหน่งประเภทวิชาการ ในหรือต่างกระทรวงหรือกรม พ.ศ. ๒๕๖๔ หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๕ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๗ และประกาศ อ.ก.พ. กรมการทองเที่ยว ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๗ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการย้าย การโอน หรือการเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ สังกัดกรมการทองเที่ยว และมติคณะกรรมการประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๘ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๖๘ โดยความเห็นชอบจากปลัดกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา จึงประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ ดังนี้

๑. การประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือก

กรมการทองเที่ยว ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับเชี่ยวชาญ รายละเอียดดังเอกสารแนบท้ายประกาศ

๒. ระยะเวลาการจัดส่งผลงาน

ให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ ตามข้อ ๑ ดำเนินการ ดังนี้

๒.๑ จัดส่งผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงานตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ในขั้นตอนการสมัครเข้ารับการประเมินบุคคล จำนวน ๖ ชุด (ตัวจริง ๑ ชุด สำเนา ๕ ชุด)

๒.๒ จัดส่งข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงานตามหัวข้อเรื่องที่ได้เสนอไว้ในขั้นตอนการสมัครเข้ารับการประเมินบุคคล จำนวน ๖ ชุด (ตัวจริง ๑ ชุด สำเนา ๕ ชุด)

โดยให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ ส่งเอกสารตามข้อ ๒.๑ และข้อ ๒.๒ ไปยังกลุ่มการเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการกรม ภายใน ๔ เดือนนับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ หากพ้นระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ สละสิทธิ์ในการขอประเมินเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับที่สูงขึ้น (ทั้งนี้ ขอให้ผู้ผ่านการประเมินบุคคลจัดส่งผลงานล่วงหน้าอย่างน้อย ๒ วันทำการก่อนวันครบกำหนด) เพื่อกรมการทองเที่ยวจะได้ส่งคำขอประเมินผลงานที่มีเอกสารหลักฐานครบถ้วนสมบูรณ์ไปยังกระทรวงการทองเที่ยวและกีฬา เพื่อเสนอคณะกรรมการประเมินผลงานพิจารณาต่อไป

สำเนาถูกต้อง

ปกรณ์เกียรติ นิจสุข

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓. การพักท้วง ...

๓. การทักท้วงผลงานของผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือก

กรมการท่องเที่ยว เปิดโอกาสให้มีการทักท้วงผลงานของผู้ที่ผ่านการประเมินบุคคลฯ เกี่ยวกับสัดส่วนของผลงาน การจัดทำผลงานเป็นเท็จ หรือการลอกเลียนผลงาน หรือนำผลงานของผู้อื่นมาใช้ เป็นผลงานของตน หรือมีการจ้างวานผู้อื่นให้จัดทำผลงานให้โดยผลงานที่นำมาจัดทำนั้นไม่ใช่ผลงานที่แท้จริง ของตนเอง โดยให้มีการทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลฯ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๙

(นายจตุรงค์ กิติวานิช)
อธิบดีกรมการท่องเที่ยว

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

รายชื่อผู้ผ่านการประเมินบุคคลและได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประภควิทยการ ระดับเชี่ยวชาญ

(เอกสารแนบท้ายประกาศ)

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/สังกัด	ให้ได้รับการประเมินผลงาน ในตำแหน่ง/ตำแหน่งเลขที่/สังกัด	เค้าโครงผลงาน			รายชื่อผู้ร่วม จัดทำผลงาน	ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงาน	หมายเหตุ
				ชื่อเรื่อง	สัดส่วนที่ ตนเองปฏิบัติ	รายละเอียด			
๑	นางสาวปิยสุดา สุขเจริญ	นักวิชาการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๕๖ สังกัดกลุ่มนิเทศ สำนักงานเลขาธิการกรม	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรฐานธุรกิจน้ำดื่ม และผลิตภัณฑ์ (นักพัฒนาการท่องเที่ยวเชี่ยวชาญ) ตำแหน่งเลขที่ ๖๔ สังกัดกองทะเบียนธุรกิจน้ำดื่มและผลิตภัณฑ์ กรมการท่องเที่ยว	เรื่องที่ ๑ การดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจน้ำดื่มและผลิตภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร้อยละ ๘๐	นางสาวพจน์ โหตรภวานนท์ ร้อยละ ๑๐ นายเทอดเกียรติ เขียมรอด ร้อยละ ๑๐	แนวทางในการทำความเข้าใจความตกลงกับกระทรวงการคลัง ในการหักเงินค่าปรับที่ได้รับจากการกระทำผิด ตามพระราชบัญญัติธุรกิจน้ำดื่มและผลิตภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ก่อนนำส่งคลัง		
๒	นางสาวอรณี อนุตรมชากุล	นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๗๒ สังกัดกลุ่มวิชาการและมาตรฐาน ธุรกิจน้ำดื่มและผลิตภัณฑ์ กองทะเบียนธุรกิจน้ำดื่มและผลิตภัณฑ์	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาบริการท่องเที่ยว (นักพัฒนาการท่องเที่ยวเชี่ยวชาญ) ตำแหน่งเลขที่ ๑๐๓ สังกัดกองพัฒนาบริการท่องเที่ยว กรมการท่องเที่ยว	เรื่องที่ ๒ การพิจารณาความรับผิดชอบกรณี โครงการก่อสร้าง อาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ตำบลเกาะตา อำเภอยะนิง จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดสุราษฎร์ธานี	ร้อยละ ๘๐	นางสาวพจน์ โหตรภวานนท์ ร้อยละ ๑๐ นายเทอดเกียรติ เขียมรอด ร้อยละ ๑๐	การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยเครื่องหมาย รับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย		

สำเนาถูกต้อง

๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๕

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๑๓

ตอนที่ ๒ **เค้าโครงผลงาน (สำหรับผู้ขอประเมิน)**

ระดับเชี่ยวชาญ

- จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง โดยเรียงตามลำดับความดีเด่นและความสำคัญ โดยอย่างน้อย ๑ เรื่อง ต้องเกี่ยวข้องกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง
- ผลงานที่ขอประเมินให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในประกาศนี้
- ควรเป็นการนำเสนอรูปแบบการสรุปวิเคราะห์ถึงผลที่เกิดขึ้น สะท้อนให้เห็นถึงความรู้ ความสามารถ และความชำนาญในงาน รวมทั้งสามารถระบุผลสำเร็จของงานหรือประโยชน์ที่เกิดจากงานนั้น หรือการนำไปใช้ หรือผลงานการให้บริการทางวิชาการ/ปฏิบัติการ ผลงานนวัตกรรม หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เป็นต้น โดยมีใช่เป็นเพียงการรวบรวมผลงานย้อนหลัง

ส่วนที่ ๑ **ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง**

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวปิยสุดา สุขเจริญ

- ตำแหน่งปัจจุบัน นิติกรชำนาญการพิเศษ
หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

๑. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ตรวจสอบ ข้อกฎหมาย การเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข หรือวินิจฉัยปัญหากฎหมาย ที่เกี่ยวกับระเบียบของทางราชการที่มีผลกระทบต่อการทำงานหรือบุคลากรในหน่วยงาน เพื่อช่วยให้ การวินิจฉัย การแก้ปัญหา หรือการปฏิบัติตามระเบียบมีความถูกต้อง และเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการ

(๒) ตรวจสอบ รายละเอียดในการจัดทำระเบียบ ประกาศกรมการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการ และตามมติคณะรัฐมนตรี อาทิ การจัดทำประกาศกรมการท่องเที่ยว เพื่อยกเลิกการเรียกสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้าน เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ว่าด้วยมาตรการในการอำนวยความสะดวกและลดภาระแก่ประชาชนในการประกอบธุรกิจหรือ การตรวจสอบ รูปแบบ หรือข้อความ ในแบบใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยว เป็นต้น

(๓) ตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง กรมการท่องเที่ยว เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ประกอบการพิจารณา ปรับปรุง แก้ไข กฎหมาย ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง ต่างๆ อาทิ การตรวจสอบร่างคำสั่งกรมการท่องเที่ยว เรื่อง การมอบหมายงานของอธิบดีกรมการท่องเที่ยว ก่อนเสนอลงนาม หรือการตรวจสอบระเบียบเกี่ยวกับสวัสดิการ กรม หรือการจัดทำสรุปเรื่องเสร็จตามบันทึก สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องที่มีผลกระทบต่อปฏิบัติหน้าที่ราชการ เป็นต้น

(๔) ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทาง ละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความ รับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

(๕) ดำเนินการทางวินัย ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ กฎ ก.พ. ว่าด้วยการดำเนินการทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๖

(๖) ดำเนินการรวบรวม แสวงหาข้อเท็จจริง และกฎหมาย เสนอความเห็นเกี่ยวกับวินัย ข้าราชการ การร้องทุกข์ การพิทักษ์ระบบคุณธรรม รวมถึงการดำเนินการใดๆตามกฎหมายปกครองที่เกี่ยวข้อง กับการไม่ปฏิบัติตามสัญญา การไม่ปฏิบัติตามระเบียบและกฎหมาย การดำเนินคดีปกครองสืบเนื่องจากการ วินิจฉัยความรับผิดทางละเมิด การลงโทษทางวินัย หรือการจัดทำสรุปความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการ ดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษแก่อดีตข้าราชการตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมติคณะกรรมการ

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ป.ป.ท. ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๒ อันเป็นหนึ่งในกระบวนการทางปกครอง เป็นต้น

(๗) การตรวจสอบ รวบรวม และดำเนินการเตรียมพยานหลักฐาน ฟ้องคดี ต่อผู้คดีในคดีแพ่ง และคดีปกครอง ภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๘) การตรวจสอบ รวบรวม และดำเนินการจัดทำเอกสารประกอบการให้ถ้อยคำของเจ้าหน้าที่กรมการท้องถิ่นเกี่ยวกับสำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

(๙) การควบคุม ดูแลการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด รวมทั้งตรวจสอบความถูกต้องของเอกสาร รายงาน การปฏิบัติงาน ของผู้ใต้บังคับบัญชาให้ถูกต้องเหมาะสม และนำเสนอต่อเลขาธิการกรม และอธิบดีกรมการท้องถิ่น ตามอำนาจหน้าที่

(๑๐) ดำเนินการรับเรื่องร้องเรียนผ่านระบบฐานข้อมูลการจัดการเรื่องราวร้องทุกข์ ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (สปน.)

(๑๑) ดำเนินการตรวจสอบการมอบหมายงานและการมอบอำนาจการปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมการท้องถิ่นในราชการของกรมการท้องถิ่น

(๑๒) ดำเนินการตรวจร่างสัญญา ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมถึงหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

(๑๓) ดำเนินการตรวจรายงานการขอซื้อขอจ้างให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการจัดซื้อจัดจ้างและการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐ และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจัดซื้อจัดจ้าง และการบริหารพัสดุภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๐

(๑๔) ดำเนินการอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. ด้านการวางแผน

(๑) วางแผนการปฏิบัติงานของกลุ่มนิติการ เพื่อให้การดำเนินการทางวินัยหรือละเมิดแล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม รวดเร็ว และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย

(๒) ร่วมดำเนินการวางแผนงาน โครงการของแต่ละกอง รวมถึงการมอบหมายงานแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน และติดตามงาน ให้เป็นไปตามระยะเวลา เพื่อให้การเบิกจ่ายงบประมาณของกรมการท้องถิ่น ได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานงาน ทำความเข้าใจเกี่ยวกับเป้าหมาย โดยทำหน้าที่อธิบายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งในระดับกลุ่ม หรือกอง รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายนอก เพื่อให้เกิดความร่วมมือ และเกิดผลสัมฤทธิ์ในงานตามระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

(๒) ชี้แจง หรืออธิบาย ข้อกำหนด ขอบเขตจริง ให้ข้อสังเกต ในที่ประชุมคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด รวมถึงคณะทำงานต่างๆ ของกรมการท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

(๑) ส่งเสริม สนับสนุน รวมทั้งให้คำปรึกษา ปัญหากฎหมายที่เกี่ยวกับระเบียบของทางราชการที่มีผลกระทบต่อการทำงานของหน่วยงาน หรือการปฏิบัติหน้าที่งานให้กับบุคลากรของกรมการท้องถิ่น

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

(๒) จัดทำสรุปกฎหมายใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อการใช้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ จัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน อาทิ การจัดทำคู่มือการตรวจร่างสัญญา การจัดทำคู่มือข้อกำหนดและขั้นตอนเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ที่มีใช้งานก่อสร้าง โดยวิธีประกวดราคาอิเล็กทรอนิกส์ (e-bidding) การจัดทำตัวอย่างร่างคำสั่งเกี่ยวกับบุคลากร เป็นต้น

- ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

งานในหน้าที่

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยผู้ปฏิบัติงานต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง และมีความเชี่ยวชาญ และผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น โดยต้องคิดริเริ่ม ยกเลิกหรือกำหนดขั้นตอนและตัดสินใจเกี่ยวกับทรัพยากรที่จะนำมาใช้เพื่อให้แผนงานโครงการที่มีอยู่ดำเนินไปตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนการประเมินผลเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติในด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ปัญหา เพื่อกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว การกำหนดมาตรฐานและพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๒) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ รวมทั้งให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาระบบฐานข้อมูล การกำหนดทิศทาง แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐานการท่องเที่ยว และเสนอแนะนโยบาย ทิศทาง ในการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เข้มแข็งและยั่งยืน

(๓) กำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ คู่มือ แนวทางปฏิบัติ เอกสารวิชาการ สื่อ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๔) กำหนดแผน กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทาง แพลนนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๕) กำหนดและพัฒนาแนวทางในการดำเนินการวางมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการ ในการอนุมัติ อนุญาตด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๖) กำกับดูแล เร่งรัด ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการดำเนินงาน แผนงาน โครงการ ยุทธศาสตร์ เสนอแนะหลักเกณฑ์แนวทางในการส่งเสริม สนับสนุน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๗) ศึกษาและพัฒนาพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้ทันสมัยเป็นปัจจุบัน และแก้ไขปัญหาการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๒. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือร่วมดำเนินการวางแผน โดยเชื่อมโยงหรือบูรณาการแผนงาน โครงการในระดับกลยุทธ์ ของกรม มอบหมายงานแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน ติดตาม ประเมินผล เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายและ ผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานการทำงานโครงการต่างๆ กับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรอื่น โดยมีบทบาทในการ จูงใจ โน้มน้าว เพื่อให้เกิดความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

(๒) ให้ข้อคิดเห็น เสนอคำแนะนำแก่หน่วยงานระดับสำนักหรือกอง รวมทั้งที่ประชุมทั้งในและ ต่างประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

(๑) เสนอความเห็น วิจัย เพื่อเสนอแนะแนวทางวิชาการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและ ภายนอกและประชาชน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์

(๒) เผยแพร่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนางานทะเบียนธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิงสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

ผลงานเรื่องที่ ๑

๑. เรื่อง การดำเนินการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ ๑๘ กันยายน ถึง พฤศจิกายน ๒๕๖๖

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

สืบเนื่องจาก พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เกิดขึ้นจากสภาพปัญหาความไม่เท่าเทียมของฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด กล่าวคือ ในคดีอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียว หากผู้กระทำความผิดที่ยินยอมเสียค่าปรับหรือมีความสามารถในการชำระค่าปรับได้ คดีอาญาถือเป็นอันยุติ แต่หากผู้กระทำความผิดที่ไม่มีเงินเสียค่าปรับ ก็จะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ อันเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพในการรับโทษทางอาญาที่แตกต่างกันเกินไป เพียงเพราะผู้กระทำความผิดฐานเดียวกันหรือมีลักษณะการกระทำความผิดเหมือนกัน แต่มีความสามารถในการชำระค่าปรับได้ไม่เท่ากันผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจที่ดีกว่าย่อมมีความสามารถในการชำระค่าปรับได้มากกว่า ในขณะที่ผู้ที่มีฐานะยากจนหรือมีฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่ำกว่า จะไม่มีความสามารถในการชำระค่าปรับได้ และจะต้องถูกกักขังแทนค่าปรับ ทำให้ผู้นั้นกลายเป็นผู้ที่มีบันทึกประวัติอาชญากรติดตัวไปตลอดชีวิต จากการกระทำความผิดเพียงเล็กน้อย (ความผิดที่มีโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท) หรือจากการกระทำความผิดที่มีอัตราโทษปรับสถานเดียว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงสภาพปัญหาทางเศรษฐกิจหรือความสามารถในการชำระค่าปรับที่ไม่เท่ากันของผู้กระทำความผิดดังกล่าวแล้ว พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงเป็นการนำข้อบกพร่องของการใช้บังคับกฎหมายอาญา ที่ไม่ได้พิจารณาถึงความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ มาลดรูปและปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพความผิด และสภาพทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดเป็นหลัก พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงไม่ถือเป็นโทษทางอาญา ไม่มีการกักขังแทนค่าปรับ ไม่มีการประกันตัว ไม่ต้องมีตัวผู้กระทำความผิดมาพร้อมฟ้อง มีอายุความเพียง ๒ ปี มีกระบวนการพิจารณาในชั้นแจ้งข้อกล่าวหา ชั้นพนักงานอัยการ และชั้นศาลค่อนข้างรวดเร็ว โดยผู้กระทำความผิดสามารถร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือศาลเพื่อขอผ่อนชำระค่าปรับ หรือหากผู้กระทำความผิดด้วยความยากจนเหลือหนทางหรือเพราะความจำเป็นอย่างแสนสาหัสในการดำรงชีวิตสามารถยื่นคำร้องขอต่อศาล เพื่อให้ศาลกำหนดค่าปรับต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ หรือขอทำงานบริการสังคม หรือสาธารณประโยชน์ แทนค่าปรับเป็นพินัยได้ ฉะนั้น เมื่อพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นกฎหมายที่มีสภาพบังคับทางอาญาและมีลักษณะของการออกคำสั่งในทางปกครอง การที่พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีฐานความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามบัญชี ๑ ท้ายพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จึงต้องนำทฤษฎี วิธีปฏิบัติจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญา ในชั้นพนักงานสอบสวน ชั้นพนักงานอัยการ และชั้นศาล มาปรับใช้โดยเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในขณะเดียวกันผู้กระทำความผิดทางพินัย จะต้องได้รับการพิจารณาความรับผิดชอบทางปกครองจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ควบคู่กันไป ผู้ขอรับการประเมิน ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงความชำนาญในขั้นตอนของการกล่าวโทษ ร้องทุกข์ ในชั้นพนักงานสอบสวน ชั้นพนักงานอัยการ และกระบวนการยุติธรรมทางอาญา จากการทำหน้าที่นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาภูเก็ต สาขาจังหวัดสงขลา และสาขากรุงเทพมหานคร รวมถึงทำหน้าที่อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการของคณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องเรียนและอุทธรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการ ^{สำเนาถูกต้อง}ธุรกิจนำเที่ยว

ปลการกรรณ

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

และมัคคุเทศก์ โดยมีหน้าที่ในการพิจารณาการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ของผู้ประกอบการก็นำเที่ยว มัคคุเทศก์ ผู้นำเที่ยว รวมถึงนักท่องเที่ยวที่ได้รับความเสียหายจากการประกอบธุรกิจนำเที่ยวมากกว่า ๑๐ ปี จึงมีความสามารถในการนำพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่มีสภาพบังคับให้เป็น กฎหมายกลางมาใช้บังคับกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เปลี่ยนโทษทางอาญาที่มี โทษปรับสถานเดียวมาเป็นการปรับทางพินัยแทน โดยการนำทฤษฎีในทางกฎหมายอาญา ลักษณะวิธีการ รวมถึงกระบวนการยุติธรรมทางอาญา มาใช้บังคับในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้ทันที

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

ด้วยในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๖๖ กองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้จัดประชุมเกี่ยวกับ ขั้นตอนการดำเนินการตามพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ จากกรณีที่กรมการท่องเที่ยว มีกฎหมาย ๒ ฉบับ ที่จะต้องมีสภาพบังคับใช้ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมาย ในบัญชี ๑ เป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษอาญา สำหรับกฎหมายบัญชี ๑ เป็นอัตราค่าปรับทาง พินัยแทน คือ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ลำดับ ๗๗) และพระราชบัญญัติ ภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ (ลำดับ ๙๓) ให้ทันภายในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว จึงมอบหมายให้สำนักงานเลขานุการกรม โดยกลุ่มนิติการ ไปดำเนินการจัดทำกรอบกฎหมายกลางที่เกี่ยวข้อง กับพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เพื่อนำไปใช้ในกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกองกิจการภาพยนตร์และวีดิทัศน์ต่างประเทศ ต่อไป

๔.๑) สรุปสาระสำคัญ

ด้วยพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๓๙ กำหนดว่าเมื่อพ้นกำหนด สามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกาศในราชกิจจานุเบกษา คือ นับแต่วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ ให้เปลี่ยนความผิดอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามกฎหมายในบัญชี ๑ เป็นความผิดทางพินัย และให้ถือว่าอัตราโทษอาญา สำหรับกฎหมายบัญชี ๑ เป็นอัตราค่าปรับทางพินัยแทน ดังนั้น ในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ จึงเป็นวันที่พระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ให้ถือว่าอัตราโทษทางอาญา ที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นอัตราค่าปรับเป็น พินัยแทน

๔.๒) ขั้นตอนการดำเนินการ

สืบเนื่องจากผู้ขอรับการประเมินได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมการท่องเที่ยวให้ทำหน้าที่ เลขานุการคณะทำงานศึกษาแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัยและกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์คณะ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๖ และได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. วิเคราะห์ข้อกฎหมายเกี่ยวกับการนำพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ไปปรับใช้กับข้อกฎหมายในพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยการนำหลักทฤษฎี ทางอาญาและขั้นตอนกระบวนการยุติธรรมทางอาญามาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการปรับ เป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๒. วิเคราะห์และจัดทำสรุปใจความสำคัญของพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕

๓. วิเคราะห์ อธิบาย และจัดทำเอกสารประกอบความเข้าใจให้กับคณะทำงาน รวมถึง ข้าราชการระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดกรมการท่องเที่ยวที่อาจจะต้องทำหน้าที่ปรับเป็นพินัย อาทิ แผนผัง การดำเนินการปรับเป็นพินัย กระบวนการปรับเป็นพินัยในชั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ชั้นพนักงานอัยการและชั้นศาลา

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

๔. จัดทำบัญชีรายชื่อตำแหน่งข้าราชการตำแหน่งไม่ต่ำกว่าชำนาญการเพื่อเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในการเสนอร่างประกาศกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เรื่อง กำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และประกาศราชกิจจานุเบกษา

๕. จัดทำร่างคำสั่งกรมการท่องเที่ยว เรื่อง กำหนดองค์คณะผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๖. จัดทำร่างคำสั่งกรมการท่องเที่ยว เรื่อง มอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหาการกระทำ ความผิดทางพินัยในฐานะความผิดตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. จัดทำคู่มือการดำเนินการปรับเป็นพินัย

๔.๓) เป้าหมายของงาน

เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นข้าราชการระดับชำนาญการขึ้นไปในสังกัดกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ มีความรู้ความเข้าใจในการนำแนวทางหลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัย และนำไปใช้บังคับในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑) ผลสำเร็จเชิงปริมาณ

พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้มีอำนาจออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งที่เป็นข้าราชการและพนักงานราชการภายในกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาทั้ง ๖ สาขา ได้เข้าร่วมประชุม ศึกษาแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัยและกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์คณะผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๕.๒) ผลสำเร็จเชิงคุณภาพ

ทำให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางและสาขา และพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้มีอำนาจออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหา มีความเข้าใจในการนำการปรับเป็นพินัยไปใช้ปฏิบัติงานได้ทันภายในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๖ และสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ได้อย่างมั่นใจและชอบด้วยกฎหมาย

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑) การนำไปใช้

นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางและสาขา รวมถึงพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ สามารถนำผลสรุปจากการประชุมแนวทางหลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัย รวมถึงคู่มือการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๖.๒) ผลกระทบ

ผลจากการดำเนินการปรับเป็นพินัยตามพระราชบัญญัติการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือองค์คณะ ไม่ถือเป็นคำสั่งทางปกครอง ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดทางพินัย จึงไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือองค์คณะที่ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยได้ ดังนั้น หากในชั้นพนักงานอัยการที่รับสำนวนจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง หรือชั้นศาลมีคำพิพากษาว่า จำเลยไม่ได้กระทำความผิดทางพินัย จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือองค์คณะผู้ออกคำสั่งปรับเป็นพินัย อาจจะต้องได้รับการพิจารณาว่ากระทำความผิดทางละเมิดหรือวินัยตามพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

ความยุ่งยากและซับซ้อนในการจัดทำแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัยและกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์คณะ ผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พบว่า เดิมก่อนที่มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่ออธิบดีกรมการท่องเที่ยวได้แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ทั้งที่เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมการท่องเที่ยวที่ประจำส่วนกลาง พนักงานเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา รวมทั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด และพนักงานเจ้าหน้าที่ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยวเพื่อเข้ามาช่วยในการปฏิบัติหน้าที่ โดยเมื่อพบการกระทำความผิดเฉพาะในส่วนของความผิดที่มีอัตราโทษปรับเพียงสถานเดียว ในขั้นตอนการเปรียบเทียบปรับ จะแบ่งลักษณะการดำเนินการออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ

๑. ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่จากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ซึ่งจะไปปฏิบัติหน้าที่พร้อมกับตำรวจท่องเที่ยว โดยตำรวจท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการแจ้งข้อกล่าวหา และนำตัวผู้กระทำความผิดไปยังสถานีตำรวจท่องเที่ยวที่พบการกระทำความผิดเพื่อให้พนักงานสอบสวนท้องที่นั้นทำการเปรียบเทียบปรับเมื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับแล้ว อาจจะมีการแจ้งผลการดำเนินการกลับมาถึงนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขาในเขตพื้นที่รับผิดชอบในท้องที่ที่พบการกระทำความผิดเพื่อให้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขานั้น ดำเนินการพิจารณาความรับผิดชอบทางปกครองกับผู้กระทำความผิดควบคู่กันไป

๒. ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นตำรวจท่องเที่ยวจากกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว ซึ่งไม่มีอำนาจในการสอบสวน (อย่างเช่นพนักงานสอบสวนในสถานีตำรวจในท้องที่ที่พบการกระทำความผิด) จะดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๑ โดยการแจ้งข้อกล่าวหา และนำตัวผู้กระทำความผิดไปยังสถานีตำรวจท่องเที่ยวที่พบการกระทำความผิดเพื่อให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับ

๓. ในส่วนของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นการประจำยังสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา จะไปปฏิบัติหน้าที่พร้อมกับตำรวจท่องเที่ยว โดยตำรวจท่องเที่ยวมีหน้าที่ในการแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมกับนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และนำตัวผู้กระทำความผิดไปยังสถานีตำรวจท่องเที่ยวที่พบการกระทำความผิด เพื่อให้พนักงานสอบสวนทำการเปรียบเทียบปรับ เมื่อดำเนินการเปรียบเทียบปรับแล้ว นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขานั้น จะมีหน้าที่ในการออกคำสั่งทางปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาต โดยเฉพาะในฐานความผิดเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวฯ อันเป็นความผิดที่จะต้องดำเนินการทางปกครองควบคู่กันไป

ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ กำหนดให้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ถือเป็นอัตราโทษทางอาญา ในฐานความผิดที่มีอัตราโทษปรับ

เพียงสถานเดียว ดังกล่าว เป็นอัตราค่าปรับทางพินัยแทน จะเป็นการเปลี่ยนกลุ่มเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเดิม จาก “พนักงานสอบสวนในท้องที่ที่พบการกระทำความผิด” มาเป็น “เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมการ ท้องเที่ยวที่เป็นข้าราชการที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการขึ้นไปหรือเทียบเท่า” เป็นผู้มีอำนาจปรับ เป็นพินัยตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แทน รวมถึงการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐ คนเดียวจะต้องมีการดำเนินการ “แจ้งข้อกล่าวหา” ในกรณีที่พบการกระทำความผิดซึ่งหน้าทันที โดยใน ความผิดที่มีอัตราโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หากผู้กระทำความผิดยินยอมชำระค่าปรับ เจ้าหน้าที่ของรัฐ คนเดียวมีหน้าที่ออกคำสั่งปรับเป็นพินัยได้ทันที แต่หากเป็นความผิดซึ่งหน้าที่มีอัตราโทษปรับเกินหนึ่งหมื่นบาท จะต้องแจ้งข้อกล่าวหาโดยผู้ถืออธิบดีกรมการท้องเที่ยวมอบหมายให้แจ้งข้อกล่าวหา ส่วนการดำเนินการ พิจารณาและออกคำสั่งปรับเป็นพินัย จะเป็นหน้าที่ขององค์คณะที่อธิบดีกรมการท้องเที่ยวแต่งตั้งขึ้น ฉะนั้น กระบวนการที่จะต้องนำมาสู่ในการปฏิบัติเหล่านี้ ยังคงถือเป็นความยุ่งยากซับซ้อน สำหรับพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการ ชักซ้อมทำความเข้าใจอย่างใกล้ชิด เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปอย่างมี ประสิทธิภาพและชอบด้วยกฎหมาย

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

สืบเนื่องจากการจัดทำแนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัยและกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐ องค์คณะผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ยังคงต้องได้รับการวิเคราะห์ รวบรวมสถิติ และพฤติการณ์ที่พบในการกระทำความผิด ในแต่ละแหล่งท้องเที่ยว แต่ละพื้นที่ uly มาตรา เพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไม่ว่าจะ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ หรือไม่ ให้มีความเข้าใจ ที่สอดคล้องกัน เพื่อขจัดปัญหาในการทำงานร่วมกันในอนาคต เช่น การที่ตำรวจท้องเที่ยวซึ่งยังคงเป็นพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐตาม พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ พบว่า มัคคุเทศก์ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบมาตรฐานการ แต่งกายของมัคคุเทศก์ ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว และได้กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของ ข้าราชการสังกัดกรมการท้องเที่ยวที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับชำนาญการ ขึ้นไปหรือเทียบเท่าเท่านั้น ในการออกคำสั่งปรับเป็นพินัย ไม่ได้อยู่ในอำนาจหน้าที่ของพนักงานสอบสวนในท้องที่ที่พบการกระทำความผิด อีกต่อไป เมื่อเป็นเช่นนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ที่เป็นตำรวจท้องเที่ยว ผู้ที่จะพบเห็นการกระทำความผิดก่อนเสมอ และจัดทำบันทึกรายงานการกระทำความผิดมายังนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในเขตพื้นที่ รับผิดชอบ หากปรากฏว่า การวินิจฉัยพฤติกรรมการกระทำความผิดของนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ในเขตพื้นที่รับผิดชอบ แตกต่างกับตำรวจท้องเที่ยวที่ปฏิบัติหน้าที่ในพื้นที่ จะส่งผลกระทบต่อปฏิบัติ หน้าที่ร่วมกันในอนาคตได้ ดังนั้น ผู้ขอประเมิน จึงเห็นควรจัดทำคู่มือถามตอบเกี่ยวกับการทำงานระหว่าง หน่วยงาน รวมถึงพฤติการณ์หรือมาตรฐานที่แตกต่างกันในแต่ละสถานที่ท้องเที่ยวเพิ่มเติมเพื่อขจัดปัญหาการ ใช้ดุลพินิจที่แตกต่างกันและสามารถปฏิบัติหน้าที่ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๙. ข้อเสนอแนะ

ด้วยสภาพปัญหาและความยุ่งยากซับซ้อนจากการที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ เปลี่ยนโทษในคดีอาญาที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นความผิดทางพินัย ส่งผลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐทำหน้าที่เสมือนพนักงานสอบสวน คือ ทำหน้าที่ในการแจ้งข้อกล่าวหาส่งฟ้องไปยังพนักงานอัยการ รวมถึงคดีที่พนักงานอัยการแจ้งมายัง กรมการท้องเที่ยวเพื่อให้ดำเนินการปรับทางพินัยแก่ผู้กระทำความผิดที่พนักงานสอบสวนได้ส่งฟ้องไว้ในคดีอื่น

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

จึงเห็นสมควรกำหนดให้มีคณะกรรมการกลางร่วมกันเพื่อแก้ไขปัญหาที่พบเกี่ยวกับการดำเนินการทางพินัยระหว่างหน่วยงาน

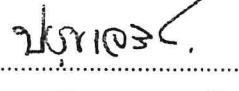
๑๐. การเผยแพร่ผลงาน เผยแพร่ผลงาน โดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

๑. จัดประชุมคณะกรรมการ ตามคำสั่งกรมการท้องถิ่นที่ ๒๔๘๔/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๖๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษา แนวทาง หลักเกณฑ์ วิธีการในการปรับเป็นพินัยและกำหนดเจ้าหน้าที่ของรัฐองค์คณะผู้มีอำนาจปรับเป็นพินัย ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑
๒. แจกเวียนไปยังสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กลางและสาขา
๓. เผยแพร่คู่มือการปรับเป็นพินัย บนเว็บไซต์กรมการท้องถิ่น

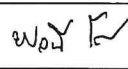
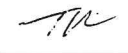
๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวพจณี โทตรภวานนท์	นิติกรชำนาญการ	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๐
๒) นายเทอดเกียรติ เอี่ยมรอด	นิติกร	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๐

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..........ผู้ขอประเมิน
(.....นางสาวปิยสุดา สุขเจริญ.....)
ตำแหน่ง.....นิติกรชำนาญการพิเศษ.....
วันที่.....๓.....เดือน.....๕.....พ.ศ.....๖๕.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวพจณี โทตรภวานนท์	
นายเทอดเกียรติ เอี่ยมรอด	

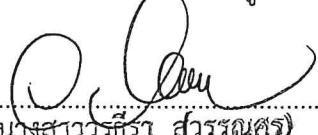
สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

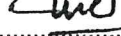
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..........ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล
(นางสาววิรัช สุวรรณคร)

ตำแหน่ง.....เลขานุการกรม

วันที่ ๕ เดือน ๖ ค. พ.ศ. ๖๕

(ลงชื่อ)..........ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป
(นายจตุรงค์ ภัคดีวานิช)

ตำแหน่ง.....อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

วันที่ ๕ เดือน ๖ ค. พ.ศ. ๖๕

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ผลงานเรื่องที่ ๒

๑. เรื่อง การพิจารณาความรับผิดทางละเมิด กรณี โครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ มีนาคม - กันยายน ๒๕๖๕

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

เป็นผลงานที่ผู้ขอประเมินต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับกระบวนการในการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง ที่ได้กำหนดให้แยกความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ออกเป็น ๒ เหตุ คือ เหตุที่สืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่และเหตุที่ไม่ใช่การปฏิบัติหน้าที่ หากเป็นเหตุความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ หน่วยงานของรัฐจะต้องรับภาระชดใช้ค่าเสียหายไปพลางก่อน และมาไล่เบี้ยเอาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐในภายหลัง ส่วนเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อหน่วยงานของรัฐเพียงใดนั้น เป็นขั้นตอนการไล่เบี้ยตามความหนักเบา สัดส่วนของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องตามลักษณะความเสียหายและหน้าที่รับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายนั้น ๆ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องชดใช้ค่าเสียหายจากความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ เฉพาะกรณีที่ความเสียหายนั้นเกิดขึ้นด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น และให้แบ่งแยกความรับผิดของแต่ละคนออกจากกันไม่ให้นำหลักกฎหมายนี้รวมมาใช้บังคับ ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และไม่กระทบกระเทือนต่อสภาพเศรษฐกิจในครอบครัวของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายนั้น กระทรวงการคลังยังได้กำหนดหลักเกณฑ์การปฏิบัติเพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำการผ่อนชำระหรือผ่อนผันให้มีการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนที่เป็นธรรมเหมาะสมต่อฐานะานุรูปของเจ้าหน้าที่ของรัฐรายนั้น ๆ อีกด้วย

ผู้ขอประเมิน จึงอาศัยความเข้าใจและใช้ประสบการณ์จากการปฏิบัติงานในหน้าที่เกี่ยวกับแนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่โดยคำนึงถึงระดับความร้ายแรง พฤติการณ์ของข้อเท็จจริงเป็นรายกรณีไป เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้บรรเทาหรือเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยไม่ต้องชดใช้ความเสียหายเต็มจำนวน ตามมาตรา ๘ วรรค ๒ และให้นำความเสียหายจากการละเมิดที่เกิดขึ้นนั้นไปหักส่วนจากความผิดหรือความบกพร่องของหน่วยงานของรัฐหรือระบบการดำเนินการส่วนรวมของรัฐ ออกด้วยตามมาตรา ๘ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ เมื่อความเสียหายได้รับการลดส่วนและหรือหักส่วนที่เหลือแล้ว จึงนำมาพิจารณาความรับผิดให้เหมาะสมกับพฤติการณ์ของเจ้าหน้าที่แต่ละรายตามระดับ หรือตำแหน่งที่รับผิดชอบ โดยใช้แนวทางการกำหนดสัดส่วนกรณีไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบมาพิจารณาเป็นแนวทางในการกำหนดสัดส่วนความรับผิดตามลักษณะความเสียหาย และเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้เกี่ยวข้องมาประกอบการพิจารณา

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีหนังสือ ที่ ตผ ๐๐๕๙.๑ สฎ/๑๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ แจ้งผลการตรวจสอบโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งทำสัญญาจ้างก่อสร้างกับบริษัท

จำกัด พบว่า คณะกรรมการประกวดราคาจ้าง พิจารณาให้ผู้ยื่นเสนอราคา ๔ ราย ผ่านการ

ปลัดกระทรวง
(นายปกรณ์เกียรติ นิลกุล)

ตรวจสอบคุณสมบัติมาตรฐานทางเทคนิคของผู้ค้า แต่ปรากฏว่าผู้ยื่นเสนอราคาทั้ง ๔ ราย กรอรายการงานครุภัณฑ์ไม่ครบถ้วนตามเอกสารแนบท้ายประกวดราคาจ้างด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ดังต่อไปนี้

๑.๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด [REDACTED] เสนอราคาโดยไม่ปรากฏว่าได้เสนอรายการงานเครื่องปรับอากาศขนาด ๑๖๐๐๐ BTU และเครื่องปรับอากาศขนาด ๒๕๐๐๐ BTU

๑.๒ บริษัท [REDACTED] จำกัด เสนอราคาโดยไม่ปรากฏว่าได้เสนอรายการเครื่องปรับอากาศขนาด ๑๖๐๐๐ BTU เครื่องปรับอากาศขนาด ๒๕๐๐๐ BTU เครื่องปรับอากาศขนาด ๓๕๐๐๐ BTU หม้อแปลงไฟฟ้า ๓ เฟส มิเตอร์ไฟฟ้าและสายเมนภายนอก

๑.๓ บริษัท [REDACTED] จำกัด เสนอราคาโดยไม่ปรากฏว่าได้เสนอรายการเครื่องปรับอากาศขนาด ๑๖๐๐๐ BTU และเครื่องปรับอากาศขนาด ๒๕๐๐๐ BTU

๑.๔ บริษัท [REDACTED] จำกัด เสนอราคาโดยไม่ปรากฏว่าได้เสนอรายการเครื่องปรับอากาศขนาด ๑๖๐๐๐ BTU เครื่องปรับอากาศขนาด ๒๕๐๐๐ BTU เครื่องปรับอากาศขนาด ๓๕๐๐๐ BTU หม้อแปลงไฟฟ้า ๓ เฟส มิเตอร์ไฟฟ้าและสายเมนภายนอก

คณะกรรมการประกวดราคาจ้างพิจารณาให้บริษัท [REDACTED] จำกัด ผ่านคุณสมบัติทั้งที่ไม่ปรากฏรายการตามข้อ ๔ และได้ نابใจแจ้งปริมาณงานและราคาที่เขาตรายงานครุภัณฑ์ ข้างต้นของบริษัท [REDACTED] จำกัด เป็นเอกสารแนบท้ายสัญญา จึงเป็นการปฏิบัติไม่ชอบด้วยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๙ ทำให้ราชการเสียหายจ่ายเงินค่าจ้างมากกว่าผลงานที่ได้รับเป็นเงิน ๒๐๕,๐๐๐ บาท (สองแสนห้าพันบาทถ้วน) และ

ผู้ควบคุมงานและคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานจ้าง ตามใบแจ้งปริมาณงานและราคาแนบท้ายสัญญาจ้างงานรายน้าฝนสำเร็จรูป กำหนด ๓๘ เมตร แต่พบว่าก่อสร้างตรงตามรูปแบบที่กำหนดมีความยาวเพียง ๓๑ เมตร จึงไม่ครบถ้วนตามข้อกำหนดของสัญญาจ้าง เป็นความเสียหาย ๓,๒๐๗ บาท (สามพันสองร้อยเจ็ดบาท) จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๓ และการตรวจรับงานไม่ครบถ้วนตามรายละเอียดข้อกำหนดแนบท้ายสัญญา จึงเป็นการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๗๒

ทั้งนี้ ในส่วนรายน้าฝนสำเร็จรูป ผู้รับจ้าง ได้ดำเนินการชดใช้ค่าเสียหาย ๓,๒๐๗ บาท (สามพันสองร้อยเจ็ดบาท) และนำส่งเงินจำนวนดังกล่าวเป็นรายได้แผ่นดินเรียบร้อยแล้ว

๔.๑) สรุปสาระสำคัญ

ด้วยสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีหนังสือที่ ตผ ๐๐๕๙.๑ สฎ/๑๔๙ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรื่อง แจ้งผลการตรวจสอบโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า มายังผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ว่าได้ตรวจสอบโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ของสำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยมีบริษัท [REDACTED] จำกัด เป็นผู้รับจ้าง ปรากฏผลการตรวจสอบว่าคณะกรรมการประกวดการจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงาน กระทำให้ราชการเสียหายและขอให้ดำเนินการให้มีการชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการและนำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดินรวมเป็นเงิน ๒๐๘,๒๐๗ บาท (สองแสนแปดพันสองร้อยเจ็ดบาทถ้วน) ต่อมาเมื่อกรมการท่องเที่ยวได้รับแจ้งจากสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พบว่าเป็นกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำให้เกิดความเสียหายมาจากหลายหน่วยงาน คือ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และสำนักงานเทศบาลตำบลเกาะเต่า ดังนั้น การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

สำเนาถูกต้อง
[Signature]

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

ละเมิดจึงต้องให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งประกอบด้วยปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อธิบดีกรมการท่องเที่ยว และนายกเทศมนตรีตำบลเกาะเต่า แต่งตั้งกรรมการร่วมกัน ตามข้อ ๑๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ส่วนการพิจารณาว่าหน่วยงานใดถือเป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ได้รับความเสียหายนั้น ในทางปฏิบัติให้ถือว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาทรัพย์สินเป็นเจ้าของทรัพย์สินเป็นไปตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจที่ ๓๐๗/๒๕๔๑ กรมการท่องเที่ยวในฐานะเจ้าของงบประมาณจึงเป็นผู้ที่ได้รับความเสียหายจากโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ที่สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดสุราษฎร์ธานีได้แจ้งผลการตรวจสอบมาข้างต้น ฉะนั้น เมื่อเกิดความเสียหายแก่กรมการท่องเที่ยว และหัวหน้าหน่วยงานของรัฐหรืออธิบดีกรมการท่องเที่ยวมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐจึงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องชดใช้ อธิบดีกรมการท่องเที่ยว จึงได้มีคำสั่งกรมการท่องเที่ยวที่ ๑๑๕๘/๒๕๖๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ลงนามร่วมกันระหว่างปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา อธิบดีกรมการท่องเที่ยว และนายกเทศมนตรีตำบลเกาะเต่า เพื่อแต่งตั้งให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ดำเนินการตรวจสอบ สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการประกวดราคาจ้างและผู้ที่เกี่ยวข้องที่อาจต้องรับผิดชอบ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔.๒) ขั้นตอนการดำเนินการ

๑. การวิเคราะห์พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

๒. การวิเคราะห์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๓. ดำเนินการสรุปข้อเท็จจริงกับข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาคำรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้เกิดความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๔.๓) เป้าหมายของงาน

เพื่อให้การพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีตามโครงการก่อสร้างอาคารศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า อำเภอเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามสัญญาเลขที่ ๗๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ วงเงิน ๔,๙๗๐,๐๐๐ บาท (สี่ล้านเก้าแสนเจ็ดหมื่นบาทถ้วน) ของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นไปด้วยความรอบคอบ เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ที่ไม่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ที่ดำเนินกิจการต่าง ๆ ของหน่วยงานของรัฐต้องมีความรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวจากการปฏิบัติงานในหน้าที่และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย หากไม่นำพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับ ก็จะต้องเป็นการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดตามหลักประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์อันเป็นกฎหมายเอกชนว่าด้วยละเมิดตามมาตรา ๔๒๐ มาพิจารณาจะทำให้เกิดความคลั่งคลุ้งและเจ้าหน้าที่อาจจะต้องรับผิดชอบเป็นการเฉพาะตัวหรือมีความรับผิดชอบในลักษณะลูกหนี้ร่วมซึ่งไม่เป็นธรรม เพราะ

กฎหมายเอกชนมุ่งหมายที่จะให้ผู้ที่ได้รับความเสียหายได้รับเงินค่าเสียหายครบจำนวนเป็นหลัก โดยไม่คำนึงถึงความจำเป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำให้เกิดความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่จนกลายเป็นการบั่นทอนขวัญกำลังใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐและเกรงความรับผิดชอบที่จะเกิดเป็นการส่วนตัวจนเกิดเป็นปัญหาในการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐได้

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑) ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

เพื่อให้การพิจารณาความเสียหายหรือกระบวนการได้รับชดใช้ค่าเสียหายจากผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะต้องรับผิดชอบตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง ได้خذใช้คืนให้กับกรมการท่องเที่ยวในฐานะเจ้าของงบประมาณได้รวดเร็วขึ้น

๕.๒) ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

เพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรืออาจจะต้องรับผิดชอบได้รับการพิจารณาด้วยความรอบคอบ เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้อง

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๖.๑) การนำไปใช้

สามารถนำผลการพิจารณาหรือรายงานผลการสอบสวนมาถอดบทเรียนเพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นงานก่อสร้างได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการประกวดราคาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงาน

๖.๒) ผลกระทบ

ส่งผลกระทบต่อการทำหน้าที่ของคณะกรรมการประกวดราคาจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้าง และผู้ควบคุมงาน ที่ขาดประสบการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นงานก่อสร้าง

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดหลายหน่วยงาน และสถานที่อันเป็นที่ตั้งของความเสียหายมีสภาพเป็นเกาะ(เกาะเต่า อำเภอกาฬสินธุ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี) ห่างจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตรในทะเล การเดินทางไปยังเกาะเต่าจะต้องนั่งเรือเฟอร์รี่ข้ามไปเท่านั้น ดังนั้น การขอทราบหรือตรวจสอบสถานที่ตั้งอันเป็นมูลกรณีที่น่าจะได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเป็นที่ตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวตำบลเกาะเต่า จึงเป็นการเดินทางที่ค่อนข้างลำบาก อีกทั้งการขอสำเนาของสรรพเอกสารอันเป็นพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องใช้เวลาค่อนข้างมาก ทำให้ฝ่ายเลขานุการต้องเตรียมการประสานงานกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ล่วงหน้าประกอบกับเป็นเอกสารตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ การสืบค้นหรือเก็บรักษาของสำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงจำเป็นต้องอาศัยพยานหลักฐานจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องข้างเคียง เช่น หน่วยงานของรัฐที่มีเจ้าหน้าที่ของตนเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย คือ เทศบาลตำบลเกาะเต่า

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

ผู้ขอประเมิน พบว่า เทศบาลตำบลเกาะเต่า เป็นระบบการปกครองโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มาจากกาเลือกตั้ง เมื่อมีการเปลี่ยนตัวผู้นำท้องถิ่น จะทำให้การดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการ

สถานีถูกต้อง
ปท.ก.อ.พิ.ล.
(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

พิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดซึ่งกันและกันได้ ดังนั้น การดำเนินการเพื่อพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งกรมการท้องถิ่นที่ ๑๑๕๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งแต่งตั้งร่วมโดยนายกเทศมนตรีตำบลเกาะเต่าตามคำสั่งนี้นั้น หากปรากฏว่าคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งดังกล่าว ดำเนินการล่าช้า หรือพิจารณาเสร็จสิ้น ภายหลังจาก นายกเทศมนตรีตำบลเกาะเต่าคนที่ลงนามในคำสั่งพ้นวาระไปแล้ว อาจทำให้กระบวนการพิจารณาของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ล่าช้าออกไปอีก หรืออาจจะต้องทำการแก้ไขคำสั่ง และ อาจจะนำไปสู่การพิจารณาพยานหลักฐานหรือทบทวนกระบวนการใหม่อีกครั้งได้

๙. ข้อเสนอแนะ

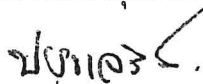
เนื่องจากในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างทั้งที่เป็นงาน ก่อสร้างและไม่ใช่งานก่อสร้าง พบว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดซื้อ จัดจ้าง จึงเห็นควรให้มีการอบรมความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างผ่านระบบออนไลน์ทุก ๆ ไตรมาส เพื่อให้ผู้ที่ปฏิบัติงานได้ศึกษากระบวนการจัดซื้อจัดจ้างรวมถึงหนังสือเวียนที่เกี่ยวข้องที่เป็นปัจจุบันซึ่งมักจะ เป็นหนังสือเวียนที่ออกมาให้สอดคล้องกับสถานการณ์บ้านเมืองหรือสภาพทางเศรษฐกิจโดยเฉพาะการเร่งรัด การเบิกจ่ายงบประมาณ และลดขั้นตอนกระบวนการในการจัดซื้อจัดจ้างบางประการ ดังนั้น หากเจ้าหน้าที่ ของรัฐไม่ทันต่อสถานการณ์อาจทำให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างในขณะนั้นเกิดปัญหาหรืออุปสรรคได้

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน เนื่องจากเป็นเรื่องลับจึงไม่อาจทำการเผยแพร่ได้

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวพจณี โทตรภวานนท์	นิติกรชำนาญการ	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๐
๒) นายเทอดเกียรติ เอี่ยมรอด	นิติกร	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๐

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

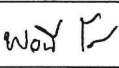

(ลงชื่อ)..... .....ผู้ขอประเมิน

(.....(นางสาวปิยสุดา สุขเจริญ).....)

ตำแหน่ง.....นิติกรชำนาญการพิเศษ.....

วันที่.....๓.....เดือน.....๕.....พ.ศ.....๖๕.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นางสาวพจณี โทตรภวานนท์	
นายเทอดเกียรติ เอี่ยมรอด	

สำเนาถูกต้อง

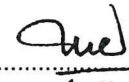

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....
(นางสาววริชรา สุวรรณศร)
ตำแหน่ง..... เลขานุการกรม
วันที่ ๕ เดือน ๖ ค. พ.ศ. ๖๕

(ลงชื่อ).....
(นายจตุรงค์ รักดีวานิช)
ตำแหน่ง..... อธิบดีกรมการท่องเที่ยว
วันที่ ๕ เดือน ๖ ค. พ.ศ. ๖๕

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

หมายเหตุ

เงื่อนไขของผลงาน

- ๑) เป็นผลงานเรื่องเดียวกันกับเรื่องที่เสนอในขั้นตอนการประเมินบุคคล
- ๒) เป็นผลงานที่จัดทำขึ้นในระหว่างที่ดำรงตำแหน่งที่ต่ำกว่าระดับที่ขอประเมิน ๑ ระดับ และเป็นผลงานไม่เกิน ๕ ปี เว้นแต่คณะกรรมการประเมินจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- ๓) ไม่ใช่ผลงานวิจัย หรือวิทยานิพนธ์ที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อขอรับปริญญาหรือประกาศนียบัตร หรือเป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรมของผู้ขอประเมิน
กรณีผลงานที่เสนอเพื่อขอรับการประเมินจัดทำขึ้นในช่วงระยะเดียวกับที่ศึกษาหรือฝึกอบรม ผลงานนั้นต้องได้รับคำรับรองจากสถาบันการศึกษาหรือหน่วยงานที่จัดการฝึกอบรม ว่าไม่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา หรือในหลักสูตรของการศึกษา หรือฝึกอบรม แล้วแต่กรณี
  - ๔) กรณีที่เป็นผลงานร่วมกันของบุคคลหลายคน ผู้ขอประเมินจะต้องแสดงให้เห็นว่าได้มีส่วนร่วมในการจัดทำงานในส่วนใด สัดส่วนเท่าใด อย่างไร โดยมีคำรับรองจากผู้มีส่วนร่วมในผลงานและผู้บังคับบัญชาด้วย
  - ๕) ผลงานส่วนใดที่นำมาใช้ประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการในระดับใด หรือเพื่อขอรับเงินประจำตำแหน่ง หรือเพื่อขอรับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งที่มีเหตุพิเศษ ตำแหน่งนิติกร (พ.ต.ก.) แล้วจะนำผลงานส่วนนั้นมาใช้เสนอประเมินเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นอีกไม่ได้ เว้นแต่คณะกรรมการประเมินผลงานจะกำหนดเป็นอย่างอื่น
- ๖) เงื่อนไขอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประเมินผลงานเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมเพื่อความเหมาะสมในการประเมินผลงาน
ทั้งนี้ ผลงานข้างต้นจะต้องมีคำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ตอนที่ ๗ ข้อเสนอแนวความคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (สำหรับผู้ขอประเมิน)

๑. เรื่อง

แนวทางในการทำความเข้าใจการตกลงกับกระทรวงการคลังในการหักเงินค่าปรับที่ได้รับจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมก่อนนำเสนอคลัง

๒. หลักการและเหตุผล

เดิมก่อนที่จะมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่มีสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกรมการท่องเที่ยวเป็นผู้กำกับดูแลและบังคับใช้ให้เป็นไปตามกฎหมาย นั้น ได้มีพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้กำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ดังกล่าว เป็นกฎหมายเฉพาะ ที่มีบทกำหนดโทษทางอาญา คือ โทษจำคุก และโทษปรับตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕๙ ถึง มาตรา ๖๙ ต่อมาในปี ๒๕๔๗ ได้มีประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดประเภท และอัตราการหักเงินค่าปรับก่อนนำเสนอคลัง ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๔ และข้อ ๗ แห่งข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับก่อนนำเสนอคลัง พ.ศ. ๒๕๔๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กระทรวงการคลังจึงกำหนดประเภท และอัตราการหักเงินค่าปรับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ส่วนราชการสามารถหักเงินค่าปรับที่ได้รับจากการกระทำความผิดตามกฎหมายที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้าย โดยพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ อยู่ในลำดับที่ ๕๗

ข้อ ๒ ให้หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายหักเงินค่าปรับที่ได้รับตามข้อ ๑ ก่อนนำเสนอคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ตามหลักเกณฑ์ และอัตรา ที่กำหนด

(๑) กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราร้อยละ ๘๐ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

(๒) กรณีที่ไม่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

ดังนั้น พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ในกรณีพบการกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือกรณีที่ไม่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด แต่เป็นการกล่าวโทษร้องทุกข์จนสามารถนำตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในฐานะหน่วยงานที่กำกับดูแลโดยตรง มีอำนาจในการหักเงินค่าปรับตามอัตราที่กำหนดเพื่อไว้เป็นค่าใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อนนำเสนอคลังได้

ปรากฏว่าในปี ๒๕๕๑ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๑ ซึ่งมีผลต่อการแก้ไขอัตราค่าปรับท้ายบัญชี เนื่องจากมีการยกเลิกพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาเป็นพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และตามข้อ ๓ แห่งประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง การกำหนดประเภท และอัตราการหักเงินค่าปรับก่อนนำเสนอคลัง กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า ในกรณีที่มีการแก้ไขอัตราค่าปรับในกฎหมายที่กำหนดในบัญชีแนบท้ายฉบับใด ให้งดหักเงินค่าปรับตามกฎหมายฉบับนั้นไว้ชั่วคราว และให้ส่วนราชการซึ่งเป็นผู้รักษาการกฎหมายขอทำความเข้าใจการตกลงกับกระทรวงการคลังเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการหักค่าปรับใหม่ต่อไป

ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมในปัจจุบัน ซึ่งยังไม่เคยทำความเข้าใจการตกลงกับกระทรวงการคลังตามข้อ ๓ จึงยังไม่สามารถหักเงินค่าปรับไว้เป็นค่าใช้จ่ายเป็นเงินสินบนรางวัลและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานก่อนนำเสนอคลังได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิงสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑) บทวิเคราะห์

ผู้ขอประเมินจะต้องวิเคราะห์ขั้นตอนการดำเนินการที่ใช้ประกอบเป็นข้อมูลเพื่อจัดทำเป็นข้อตกลงเสนอกระทรวงการคลัง ส่วนราชการจะต้องแสดงพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาได้ว่า อัตราที่ส่วนราชการกำหนดให้เป็นเงินสินบน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีความเหมาะสมกับสภาพความตรากตรำและยากลำบากในการปฏิบัติงานแต่ต้องไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๙๐ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

(๒) กรณีที่ไม่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด ให้หักได้ในอัตราไม่เกินร้อยละ ๗๕ ของเงินค่าปรับที่ได้รับ

๓.๒) แนวคิด

ผู้ขอประเมินใช้วิธีการทบทวนวรรณกรรมด้วยการศึกษากฎหมายเฉพาะที่มีลักษณะใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงทางปฏิบัติของเงินค่าปรับที่ได้รับชำระตามคำพิพากษาของศาลในกฎหมายเฉพาะอื่น ๆ ที่กำหนดให้เลขาธิการสำนักงานศาลยุติธรรมหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจสั่งหักเงินตามอัตราที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังและนำส่งเงินที่หักนั้นให้แก่ส่วนราชการเจ้าของรายได้เงินค่าปรับนั้น

๓.๓) ข้อเสนอ

ผู้ขอประเมินจะต้องเก็บรวบรวมกรณีตัวอย่างในการปฏิบัติหน้าที่จริงของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อจัดทำเป็นคำอธิบายถึงความเหมาะสมกับความตรากตรำที่นอกเหนือจากสภาพการทำงานปกติประกอบกับ ในขณะนี้ ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้ถูกเปลี่ยนให้เป็นความผิดทางพินัย โดยผลของพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. ๒๕๖๕ ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจตามกฎหมายหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม นั้น มีอำนาจในการสั่งปรับเป็นพินัยได้เอง โดยในกระบวนการการสั่งปรับเป็นพินัยจะให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับโอกาสชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๓๐ วัน จากนั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะมีคำสั่งปรับเป็นพินัยภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งการที่กระบวนการปรับเป็นพินัยไม่ต้องเข้าสู่การพิจารณาของศาล เพราะเจ้าหน้าที่ของรัฐดำเนินการปรับเป็นพินัยได้เอง ทำให้การนำเงินส่งคลังสามารถดำเนินการได้รวดเร็วขึ้น หากมีกระบวนการหักเงินค่าปรับทางพินัยก่อนนำส่งคลังก็จะสามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน

๓.๔) ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นจากการจัดทำข้อตกลงเพื่อเสนอกระทรวงการคลัง คือ การเก็บสรรพเอกสารที่ใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการพิจารณาถึงความตรากตรำในการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

แนวทางแก้ไข คือ การกำหนดลักษณะของการกระทำความผิดหรือขอบเขตในการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานในขณะปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับ “ความตรากตรำ” นอกเหนือจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการปกติให้ชัดเจน เช่น การล่อซื้อในขณะที่ผู้กระทำความผิดหรือผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวโดยไม่ได้รับใบอนุญาตกำลังกลับจากการนำเที่ยวต่างประเทศ ซึ่งมักจะเป็นเวลาติดคืน และการจับกุมนั้นจะต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหายแก่อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทั้งนี้ การจับกุมดังกล่าวต้องเป็นการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตำรวจท่องเที่ยว) ถือเป็นหน่วยงานที่ไม่ได้อยู่ในอำนาจบังคับบัญชาของกรมการท่องเที่ยว ดังนั้นความตรากตรำจึงรวมความถึงการประสานความเข้าใจอันดีระหว่างเจ้าหน้าที่ชุดปฏิบัติของกรมการท่องเที่ยวที่ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ (ตำรวจท่องเที่ยว) ด้วย

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

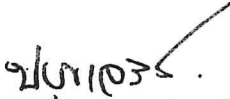
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

หากการทำความเข้าใจความตกลงกับกระทรวงการคลังได้ดำเนินการจนบรรลุเป้าหมายจะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้รับเงินรางวัลเป็นขวัญ กำลังใจ และยังเป็น การเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้กฎหมายได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังทำให้กรมการท่องเที่ยวมีกองทุนในการดำเนินการหรือใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่นอกเหนือจากงบดำเนินงานตามปกติของส่วนราชการ

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

สามารถจัดทำร่างข้อบังคับกระทรวงการคลังว่าด้วยการหักเงินค่าปรับตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และร่างระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการจ่ายเงินสินบน เงินรางวัล และค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้สำเร็จ

(ลงชื่อ)..... .....ผู้ขอประเมิน
(.....(นางสาวปิยสุดา สุขเจริญ).....)
ตำแหน่ง.....นิติกรชำนาญการพิเศษ.....
วันที่.....๗.....เดือน.....๖๓.....พ.ศ.....๖๕

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ตอนที่ ๒ เค้าโครงผลงาน (สำหรับผู้ขอประเมิน)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน.....นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล.....

- ตำแหน่งปัจจุบัน.....นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

๑ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้ากลุ่มวิชาการและมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว กONGพะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ปฏิบัติงานกำกับ แนะนำ ตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ร่วมปฏิบัติงาน ภายในกลุ่มวิชาการและมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ดำเนินงานต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินงาน โครงการต่าง ๆ ภายในกลุ่มวิชาการและมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว รวมถึง งานที่ได้รับ มอบหมาย ให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการและเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๒. กำกับ ดูแลการดำเนินงานโครงการประจำปีงบประมาณในความรับผิดชอบของกลุ่มวิชาการ และมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ได้แก่

(๑) โครงการการดำเนินการเพื่อรองรับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

(๒) โครงการการยกระดับคุณภาพการให้บริการนำเที่ยวผ่านทัวร์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ให้กับการท่องเที่ยวไทย (Smart Tour & Smart Tourist Guide)

(๓) โครงการเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบธุรกิจนำเที่ยว การประกอบอาชีพมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว เพื่อรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยว

(๔) กิจกรรมการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ ภายใต้โครงการการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๕) กิจกรรมการโอกาสทางการตลาดของทัวร์ไทยสู่สากล ภายใต้โครงการการเพิ่มศักยภาพและ เพิ่มมูลค่า (Value) ให้กับการท่องเที่ยวผ่านทัวร์

๓. รับผิดชอบงานฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

๔. รับผิดชอบงานฝ่ายเลขานุการ (อนุกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ) ของคณะอนุกรรมการ ภายใต้คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ คณะต่าง ๆ ดังนี้

(๑) คณะอนุกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(๒) คณะอนุกรรมการบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

(๓) คณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยว การอบรม และการทดสอบ ความรู้ความสามารถในการเป็นมัคคุเทศก์

๕. ศึกษา วิเคราะห์ สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว และมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ให้สอดคล้องตามความต้องการในการพัฒนา และ/หรือกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และ/หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๖. จัดทำมาตรฐานและการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน รวมถึงสนับสนุน และให้คำปรึกษาแนะนำด้านวิชาการเกี่ยวกับมาตรฐานและการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน ธุรกิจนำเที่ยวมัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว เพื่อยกระดับศักยภาพการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

๗. จัดทำแนวทาง หรือแผนปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาศักยภาพธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล กระทรวง และกรม

๘. ประสานความร่วมมือกับองค์กรภาครัฐและภาคเอกชนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว

๙. กำกับ ดูแล การดำเนินการเก็บรักษาบริหารเงินและทรัพย์สินของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนด

๑๐. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยว

๑๑. การกำกับ ดูแลการจัดทำงบดุล งบการเงินและบัญชีแสดงการใช้จ่ายเงินกองทุนเพื่อเสนอต่อ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตามที่กฎหมายกำหนด

๑๒. กำกับ ดูแล การประสานสำนักงานทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์สาขา เกี่ยวกับเงิน และทรัพย์สินของกองทุนคุ้มครองธุรกิจนำเที่ยวให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

๑๓. การให้ความเห็นทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับแผนปฏิบัติการ นโยบายของรัฐบาล กระทรวง กรม รวมถึง การดำเนินกิจกรรมโครงการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายที่สอดคล้อง ภายใต้ นโยบายของ กระทรวง หรือรัฐบาล

๑๔. ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

- ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง.....ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาบริการท่องเที่ยว.....
หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

ปฏิบัติงานในฐานะผู้ปฏิบัติงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านพัฒนาบริการท่องเที่ยว โดยผู้ปฏิบัติงานต้องใช้ความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์สูง และมีความเชี่ยวชาญ และผลงานเป็นที่ยอมรับในวงการด้านนั้น โดยต้อง คิดริเริ่ม ยกเลิกหรือกำหนดขั้นตอนและตัดสินใจเกี่ยวกับ ทรัพยากรที่จะนำมาใช้เพื่อให้แผนงานโครงการที่มีอยู่ ดำเนินไป ตามวัตถุประสงค์ ตลอดจนการประเมินผล เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของโครงการ และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ โดยมีลักษณะงานที่ปฏิบัติในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. ด้านการปฏิบัติการ

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ปัญหา เพื่อกำหนดนโยบาย กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว การกำหนดมาตรฐาน และพัฒนาการบริการท่องเที่ยว

(๒) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย พัฒนาองค์ความรู้ และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมทั้งให้คำปรึกษา เกี่ยวกับการพัฒนา ระบบฐานข้อมูล การกำหนดทิศทาง แนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ มาตรฐานการท่องเที่ยว และเสนอแนะนโยบาย ทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยว ด้านการบริการท่องเที่ยว ให้เข้มแข็งและยั่งยืน

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

(๓) กำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการสร้างและพัฒนาเครื่องมือ คู่มือ แนวทางปฏิบัติ เอกสาร วิชาการ สื่อ เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

(๔) ศึกษาและวางระบบแนวทางการตรวจประเมิน และควบคุมระบบคุณภาพมาตรฐาน การท่องเที่ยวให้เป็นที่ยอมรับในวงกว้าง

(๕) กำหนดแผน กลยุทธ์ ยุทธศาสตร์ นโยบาย ทิศทาง แปลงนโยบายและยุทธศาสตร์ เพื่อการดำเนินงาน ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

(๖) กำหนดและพัฒนาแนวทางในการดำเนินการวางมาตรฐาน หลักเกณฑ์ แนวทาง วิธีการ ในการอนุมัติ อนุญาต ด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

(๗) กำกับดูแล เร่งรัด ติดตาม ประเมินผลการพัฒนาการดำเนินงาน แผนงาน โครงการ ยุทธศาสตร์ และจัดทำรายงานเสนอผู้บังคับบัญชา เสนอแนะหลักเกณฑ์แนวทางในการส่งเสริมสนับสนุน เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

๒. ด้านการวางแผน

วางแผนหรือร่วมดำเนินการวางแผน โดยเชื่อมโยงหรือบูรณาการแผนงาน โครงการในระดับ กลยุทธ์ของกรม มอบหมายงาน แก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน ติดตาม ประเมินผล เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย และผลสัมฤทธิ์ที่กำหนด

๓. ด้านการประสานงาน

(๑) ประสานการทำงานโครงการต่าง ๆ กับบุคคล หน่วยงาน หรือองค์กรอื่น โดยมีบทบาท ใน การจูงใจ โน้มน้าว เพื่อให้เกิด ความร่วมมือและผลสัมฤทธิ์ตามที่กำหนด

(๒) ให้ข้อคิดเห็น เสนอคำแนะนำแก่หน่วยงานระดับสำนักหรือกอง รวมทั้งที่ประชุมทั้งในและ ต่างประเทศ เพื่อให้เกิดประโยชน์และความร่วมมือในการดำเนินงานร่วมกัน

๔. ด้านการบริการ

(๑) เสนอความเห็น วินิจฉัย เพื่อเสนอแนะแนวทางทางวิชาการแก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้ง ภายในและภายนอก และประชาชน เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยว และการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

(๒) เผยแพร่ ถ่ายทอดองค์ความรู้ เพื่อการพัฒนาการท่องเที่ยวและการพัฒนาบริการท่องเที่ยว

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

เรื่องที่ ๑

๑. ชื่อผลงาน การยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ด้วยมาตรฐาน การท่องเที่ยวไทย (มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว)

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

มีนาคม ๒๕๖๕ ถึง ธันวาคม ๒๕๖๘

สำเนาถูกต้อง
ปรกรณเกียรติ
(นายปรกรณเกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

องค์ความรู้และแนวคิดที่นำมาใช้ประกอบการดำเนินการพัฒนาระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ได้แก่

๓.๑ องค์ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐาน โดยองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization: ISO) ได้นิยามความหมายไว้ ดังนี้

๓.๑.๑ “การมาตรฐาน” (Standardization) หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบด้วยกระบวนการในการกำหนดมาตรฐาน และการนำมาตรฐานไปใช้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือบริการ กระบวนการรักษาสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย สุขอนามัยคุ้มครองผู้บริโภค อำนวยความสะดวกทางการค้า และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมโดยรวม

๓.๑.๒ มาตรฐาน (Standard) หมายถึง เอกสารข้อกำหนดเกี่ยวกับกฎ แนวทางหรือลักษณะเฉพาะของกิจกรรมหรือผลการดำเนินกิจกรรม ที่ได้มาจากกระบวนการ “เห็นพ้องต้องกัน” โดยได้รับความเห็นชอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว สำหรับการใช้ซ้ำ ๆ ทั่ว ๆ ไป เพื่อให้บรรลุผลที่เหมาะสมที่สุดในแต่ละบริบท

๓.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามหลักสากล มีนิยาม กฎระเบียบ ข้อกำหนด ที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๒.๑ การตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment) คือ การแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ กระบวนการ ระบบ หรือบุคคล เป็นไปตามข้อกำหนด โดยประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

(๑) การทดสอบ (Testing) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการทดสอบเรียกว่า ห้องปฏิบัติการ (Laboratory)

(๒) การตรวจ (Inspection) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจ เรียกว่า หน่วยตรวจ (Inspection Body)

(๓) การรับรอง (Certification) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับรอง เรียกว่า หน่วยรับรอง (Certification Body)

(๔) การรับรองระบบงาน (Accreditation) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับรองระบบงาน เรียกว่า หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body)

๓.๒.๒ การตรวจประเมินเพื่อการรับรอง (Certification audit) หมายถึง กระบวนการตรวจประเมินโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการออกหรือการให้ใบรับรองแก่ ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ ระบบงาน/ระบบบริหารงาน หรือบุคคล/องค์กรใด ๆ ซึ่งถือเป็นขั้นตอนที่สำคัญยิ่งในกระบวนการรับรองระบบงานของหน่วยรับรอง

๓.๒.๓ หน่วยรับรอง (Certification Body) หมายถึง องค์กรซึ่งได้รับมอบอำนาจ (โดยการรับรองจาก Accreditation Body) ให้ทำหน้าที่ตรวจประเมินและออกใบรับรองมาตรฐานให้กับองค์กรที่ยื่นขอการรับรองว่าได้มีการดำเนินการ หรือกิจกรรม เป็นไปตามมาตรฐานที่ขอรับการรับรอง

๓.๒.๔ การรับรอง (Certification) หมายถึง กระบวนการพิสูจน์และออกใบรับรอง หรือให้การรับรองแก่องค์กรที่ยื่นความจำนงขอการรับรอง โดยองค์กรผู้ออกใบรับรอง เพื่อแสดงว่าผลิตภัณฑ์ กระบวนการ บุคคลหรือองค์กรนั้นมีคุณสมบัติสอดคล้องกับข้อกำหนดที่ใบรับรองฉบับนั้น ๆ ระบุถึง

๓.๓ กฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๓.๑ พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๓.๒ พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๓.๓ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๓.๔ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขึ้นทะเบียนหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

การท่องเที่ยวไทย

๓.๓.๕ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินและรับรองตามมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๓.๓.๖ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๓.๓.๗ ISO/IEC 17065 : 2012 Conformity assessment — Requirements for Bodies Certifying Products, Processes and Services : การตรวจสอบรับรอง - ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และการบริการ

๓.๓.๘ ISO/IEC 17067 : 2013 Conformity assessment - Fundamentals of product certification and guidelines for product certification schemes : การตรวจสอบและรับรอง - หลักการพื้นฐานการรับรอง ผลิตภัณฑ์และข้อแนะนำในรูปแบบการรับรองผลิตภัณฑ์

๓.๓.๙ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย หมายถึง มาตรฐานการท่องเที่ยวที่กรมการท่องเที่ยวได้จัดทำขึ้นและได้มีประกาศกำหนดเป็นมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย จำนวน ๕๖ มาตรฐาน (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘) ซึ่งเฉพาะในหมวดธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ประกอบด้วย

(๑) มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว (มทท. ๗๐๑ : ๒๕๖๖)

Tour Operator Standard (TTS 701 : 2023)

(๒) มาตรฐานมัคคุเทศก์ (มทท. ๗๐๒ : ๒๕๕๕)

Tour Guide Standard (TTS 702 : 2012)

๓.๕ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในกระบวนการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งนำมาปรับใช้กับการดำเนินการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ เพื่อพัฒนาระดับคุณภาพและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และใช้ในการพัฒนาปรับปรุงมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๓.๖ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ถูกกำกับดูแลภายใต้พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รวมถึงอนุบัญญัติที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น การยกระดับคุณภาพให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประเภทมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว นอกจากต้องคำนึงถึงรูปแบบ พฤติกรรมนักท่องเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงไป หลักการด้านการมาตรฐานแล้ว ยังจำเป็นต้องคำนึงถึงกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ด้วย

๓.๗ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับคุณภาพสินค้าและบริการตามหลัก TQM เป็นการอธิบายลักษณะความต้องการสินค้าหรือบริการที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้า ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ ลักษณะ ได้แก่ ความต้องการขั้นพื้นฐาน ความพึงพอใจ และความประทับใจ

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ.

๓.๘ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดการยกระดับ

การยกระดับคุณภาพในผลงานที่เสนอนี้ หมายถึง การปรับปรุงหรือพัฒนาเกณฑ์ชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เพื่อให้การประกอบธุรกิจนำเที่ยวดีขึ้น หรือเพิ่มคุณภาพการให้บริการของผู้ประกอบการ หรือทำให้การบริการมีมาตรฐานที่สูงขึ้นจากเดิม และสามารถนำไปสู่การสร้างเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว

๓.๙ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับหลักการความเป็นกลาง เป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งในกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานตามแนวทางสากล เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและการยอมรับในผลการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

ความเป็นกลาง หมายถึง การตัดสินใจอย่างอิสระโดยไม่มีอิทธิพลหรือการโน้มน้าวใด ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง หรือเป็นการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมและเสมอ

๓.๑๐ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม

การสร้างมูลค่าเพิ่ม ในความหมายด้านการตลาด หมายถึง การพัฒนาตัวผลิตภัณฑ์ให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้บริโภคสูงสุด หรือเป็นการเพิ่มหรือเสริมสิ่งใหม่ ๆ สู่ตัวผลิตภัณฑ์ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการประกอบธุรกิจนำเที่ยว

การสร้างมูลค่าเพิ่ม หมายถึง สิ่งที่ช่วยสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันโดยผ่านการสร้างคุณค่าสำหรับลูกค้าที่ดีขึ้น โดยมีขั้นตอนการผลิต หรือบริการที่ดีกว่า เพื่อการเป็นผู้นำในผลิตภัณฑ์นั้น ๆ นอกจากการสร้างความแตกต่างในตลาดแล้ว มูลค่าเพิ่มจะเป็นตัวช่วยในการสร้างคุณค่าที่ส่งผลต่อการรับรู้ของผู้บริโภคที่สูงกว่า ซึ่งนำไปสู่ความมั่นใจในการตัดสินใจเลือก หรือซื้อผลิตภัณฑ์หรือบริการต่อไป

๓.๑๑ ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดการส่งเสริมทางการตลาด เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ภายใต้บริบทของประเภทการประกอบธุรกิจนำเที่ยวตามกฎหมาย รวมถึงบริบทการประกอบธุรกิจนำเที่ยวในตลาดการเดินทางท่องเที่ยวผ่านทัวร์ ซึ่งเป็นธุรกิจภาคบริการและมีความแตกต่างจากธุรกิจท่องเที่ยวประเภทอื่น ๆ มีตลาดที่ต้องส่งเสริมเฉพาะกลุ่มและต้องเติบโตท่ามกลางความท้าทายของรูปแบบและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๔.๑ สรุปสาระสำคัญ

ตามที่ กองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ โดยกลุ่มวิชาการและมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว นอกจากมีภารกิจหน้าที่ในการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ให้ดำเนินการตามมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ซึ่งเป็นมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แล้ว ยังมีภารกิจหน้าที่ในการจัดทำมาตรฐานและดำเนินการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ เพื่อยกระดับศักยภาพการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ เป็นมาตรฐานที่กรมการท่องเที่ยวจัดทำขึ้นมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และมีการตรวจประเมินมาตรฐานในรูปแบบคณะกรรมการตรวจประเมิน และได้หยุดการดำเนินการมาระยะเวลาหนึ่ง ประกอบกับต่อมามีเกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 การประกอบธุรกิจนำเที่ยวหยุดชะงักโดยสิ้นเชิง ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ได้รับผลกระทบอย่างหนักซึ่งส่งผลต่อการฟื้นตัวของกิจการเป็นอย่างมาก เมื่อสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ได้คลี่คลายลง การเดินทางท่องเที่ยวเริ่มกลับมาและแนวโน้มของนักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับการท่องเที่ยว

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

คุณภาพด้านสุขอนามัยและคุณภาพการให้บริการที่มีคุณภาพสูงขึ้นจากเดิม รวมถึงพฤติกรรมการเดินทางที่เปลี่ยนแปลงไปลดการใช้บริการบริษัทนำเที่ยวในการเดินทางท่องเที่ยว ดังนั้น ผู้ขอรับการประเมินเห็นว่าควรที่จะดำเนินการยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว โดยดำเนินการตั้งแต่ การผลักดันปรับปรุงมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวซึ่งมีการจัดทำมาตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และผลักดันให้มีกิจกรรมการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ โดยใช้กระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานตามหลักสากล มาปรับใช้กับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นครั้งแรก (เอกสารการเสนอผลงานฉบับนี้จะเน้นเฉพาะธุรกิจนำเที่ยวเป็นหลัก) เพื่อให้การได้รับการรับรองมาตรฐานของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ สามารถใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเริงร่าประกอบลายประจำยาม) เป็นเครื่องหมายยืนยันคุณภาพการให้บริการนำเที่ยว และการผ่านกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานที่เทียบเคียงระดับสากล จะสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวที่เลือกใช้บริการ รวมถึงการจะได้รับการส่งเสริมสนับสนุนในด้านการเพิ่มช่องทางการตลาดเช่นเดียวกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวสาขาอื่นที่ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันผู้ขอรับการประเมินจึงได้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๒ ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินการยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการโดยขั้นตอนการดำเนินการในหัวข้อหลัก ๆ ดังนี้

๔.๒.๑ การพัฒนามาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวให้มีความทันสมัยขึ้น โดย

(๑) ศึกษา รวบรวมเอกสาร และข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เช่น การศึกษาองค์ความรู้เกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานจากนักวิชาการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์

(๒) ศึกษา รวบรวมเอกสาร และข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น บทความทางวิชาการ ข้อกำหนดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ฉบับเดิม (มทท. ๗๐๑ : ๒๕๕๕) ข้อกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องในระดับนานาชาติ (มาตรฐาน ISO) นโยบาย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และกฎหมายว่าด้วยนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ เป็นต้น

(๓) ให้ความแนะนำและข้อเสนอแนะกับที่ปรึกษาในการดำเนินการจัดทำ ร่างมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ฉบับใหม่

(๔) จัดทำร่างมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว (ร่างสุดท้าย) ฉบับสมบูรณ์ตามรูปแบบการจัดทำเอกสารมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ของกรมการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสนอเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๖ ได้มีมติเห็นชอบการปรับปรุงมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย จำนวน ๕ มาตรฐาน ซึ่งในจำนวนนี้รวมถึง มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวที่ผู้เสนอผลงานร่วมดำเนินการจัดทำด้วย และประธานคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ ได้ลงนามประกาศใช้มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ฉบับใหม่ (มทท. ๗๐๑ : ๒๕๖๖) เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๗

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

(๕) ดำเนินการเผยแพร่และให้ความรู้เรื่องมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปปรับใช้และปรับปรุงพัฒนาสถานประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ก่อนเข้าสู่การตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

๔.๒.๒ การตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว การนำมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวไปใช้ยกระดับคุณภาพ สิ่งหนึ่งที่ยืนยันคุณภาพ ตามมาตรฐานคือการผ่านการตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ตามแนวทางเดียวกับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยผู้เสนอผลงานได้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ที่ขอขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ และกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๒) ศึกษาดัชนีชี้วัดของมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มาตรฐานมัคคุเทศก์ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบในการจัดทำรายละเอียดข้อกำหนดขอบเขตของงานจ้างเหมาบริการดำเนินกิจกรรม การตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์ กำหนดราคากลาง และเป้าหมายตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับ

(๓) การอธิบายให้ข้อมูล ขั้นตอน และวิธีการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน ด้วยรูปแบบการใช้หน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ให้กับเจ้าหน้าที่กลุ่มวิชาการ และมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว และเจ้าหน้าที่กรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้อง ให้ความรู้ความเข้าใจในรูปแบบงานดังกล่าว เนื่องจากเป็นเรื่องใหม่ครั้งแรกของกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานฯ ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวอยู่เป็นอันมาก

(๔) จัดทำข้อมูลและตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับวิธีการตรวจสอบเอกสารและการตรวจประเมินสถานประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และอธิบายให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ให้กับทีมผู้ตรวจประเมินของหน่วยตรวจสอบและรับรองผู้ชนะการเสนอราคา เนื่องจากการตรวจประเมินมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานมัคคุเทศก์เป็นเรื่องใหม่สำหรับหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย และผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว เป็นผู้รับใบอนุญาตและต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนด จึงจำเป็นต้องให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กับทีมผู้ตรวจประเมินให้มีความรู้ความเข้าใจในเบื้องต้นก่อนดำเนินการตรวจประเมินสถานประกอบการ

(๕) ร่วมกับหน่วยรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ดำเนินการจัดอบรมเพื่อประชาสัมพันธ์ชี้แจงอธิบายดัชนีชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ได้เริ่มเตรียมความพร้อมก่อนการขอรับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

(๖) ร่วมติดตามการดำเนินงานและสังเกตการณ์การตรวจประเมินเพื่อการรับรองของหน่วยรับรอง รวมถึง ให้ความเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และเกี่ยวกับดัชนีชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว รวมถึง ศึกษารูปแบบหรือพฤติกรรมประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในแต่ละพื้นที่ เพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในด้านอื่น ๆ ต่อไป

ปลัดกระทรวง

(๗) การกำหนด กำกับ ดูแล ให้คำปรึกษา การจัดทำใบรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ให้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ของหน่วยรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยกำหนดรูปแบบและรายละเอียดให้ถูกต้องสอดคล้องตาม ISO/IEC 17065 : 2012 Conformity assessment - Requirements for Bodies Certifying Products, Processes and Services : การตรวจสอบรับรอง - ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และการบริการ

๔.๒.๓ การส่งเสริมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มของมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยและสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว โดยผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) รวบรวมรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว จัดทำประกาศรายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ผ่านการตรวจประเมินและได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เสนอกรมการท่องเที่ยว เพื่อประชาสัมพันธ์ไปยังสาธารณะให้รับทราบและให้นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเลือกใช้บริการ

(๒) ดำเนินการจัดทำคู่มือการใช้และแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ และจัดทำข้อมูลที่ใช้ประกอบการจัดทำเครื่องหมายรับรองฯ ขึ้น ซึ่งการจัดทำได้พัฒนาคู่มือฯ ต้องออกแบบและกำหนดรายละเอียดให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยวและคำนึงถึงการนำไปใช้ในระยะเวลาและสะดวกสำหรับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในการนำไปใช้ เพื่อให้ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้ใช้เป็นแนวทางและมาตรฐานในการใช้และแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ในเอกสารและ/หรือวัสดุเผยแพร่หรือเอกสารโฆษณาหรือชี้ชวนรายการนำเที่ยว เช่น แผ่นป้าย แผ่นพับ สื่อสิ่งพิมพ์ หรือสื่อทางอิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เป็นต้น หรือแสดงไว้ ณ สถานประกอบการ หรือในการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าหรือนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกใช้บริการนำเที่ยว รวมถึงเพิ่มมูลค่าทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

๔.๒.๔ ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการประสานงานเพื่อแสวงหาความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภายในกรมการท่องเที่ยว เพื่อแสวงหาช่องทางการตลาดและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ได้แก่

(๑) การคัดเลือกผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว จำนวน ๔ - ๕ ราย เข้าร่วมงานมหกรรมท่องเที่ยว “เที่ยวทั่วไทย ไปทั่วโลก” ครั้งที่ ๒๘ ปี 2023 ครั้งที่ ๒๙ ปี 2024 ครั้งที่ ๓๐ ปี 2025 และในปีถัด ๆ ไป และเข้าร่วมงานจับคู่เจรจาธุรกิจ (Business Matching แบบ B2B) สำหรับตลาดการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เพื่อขยายโอกาสทางการตลาดและเพิ่มพันธมิตรทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการ ซึ่งเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวสร้างความพึงพอใจและกระแสนตอบรับในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเป็นอันมาก โดยภายหลังงานมีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้ความสนใจแสดงความประสงค์ขอรับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว รวมถึงการขอใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช่างชวงวงเรีงร่าประกอบลายประจำยาม) ไปแสดงเพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ

สำเนาถูกต้อง
ปัทมาภรณ์

(นายปกรณเกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

(๒) การประชาสัมพันธ์รายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ร้องขอเพื่อนำไปใช้ในการให้บริการนักท่องเที่ยวในกิจกรรมที่มีการเดินทางท่องเที่ยว เช่น การเสนอรายการนำเที่ยวให้กับนักกีฬาในช่วงพักจากการแข่งขัน ในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ ๓๓ ที่ประเทศไทย เป็นต้น

(๓) เสนอตั้งงบประมาณเพื่อหาช่องทางในการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวเพิ่มขึ้นในกลุ่มตลาดต่าง ๆ และในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ ได้รับงบประมาณในการนำผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวเข้าร่วมงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยวในกลุ่มตลาดในประเทศ (Domestic) และกิจกรรมการจับคู่เจรจาธุรกิจ (Business Matching แบบ B2B) ในกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศ (Inbound) ซึ่งการดำเนินการดังกล่าว จำเป็นต้องหาความรู้และข้อมูลด้านการตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวในแต่ละตลาด รวมถึงข้อมูลการจัดกิจกรรมด้านการตลาดการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อให้การส่งเสริมเพื่อสร้างแรงจูงใจและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓ เป้าหมายของงาน

เป้าหมายในการดำเนินงานดังกล่าวมีเป้าหมายหลัก ดังนี้

๔.๓.๑ ปรับปรุงมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับรูปแบบพฤติกรรมนักท่องเที่ยว กฎหมายที่มีการปรับเปลี่ยน และสถานการณ์ด้านการเดินทางท่องเที่ยวที่เป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้ในการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวได้

๔.๓.๒ ยกระดับคุณภาพการให้บริการจัดรายการนำเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประเภทมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

๔.๓.๓ สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้เข้าสู่มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวมากขึ้น สามารถนำเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเริงร่าประกอบลายประจำยาม) ไปใช้ในการส่งเสริมการตลาด เพิ่มมูลค่า และรายได้ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว และเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวและคู่ค้าธุรกิจในการเลือกใช้บริการ

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

๕.๑.๑ มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวได้รับการพัฒนาปรับปรุง ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ และประกาศใช้แล้ว จำนวน ๑ ฉบับ

๕.๑.๒ ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้รับการยกระดับคุณภาพด้วยมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวที่พัฒนาขึ้น โดยผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวได้รับการรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวแล้ว รวมจำนวน ๗๗ ราย

๕.๑.๓ การขยายโอกาสทางการตลาด เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และเพิ่มพันธมิตรทางธุรกิจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ได้รับการรับรองมาตรฐาน โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าร่วม “มหกรรมท่องเที่ยวไทย” ครั้งที่ ๒๘ ปี 2023 ครั้งที่ ๒๙ ปี 2024 ครั้งที่ ๓๐ ปี 2025 และในปีถัด ๆ ไป และเข้าร่วมงานจับคู่เจรจาธุรกิจ (Business Matching แบบ B2B) สำหรับตลาดการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ซึ่งในงานดังกล่าวข้างต้นและได้ข้อมูลจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวถึงมูลค่าการขายรายการนำเที่ยวเฉพาะภายในงาน โดยยังไม่รวมมูลค่าการจองในปี 2024 เป็นเงินประมาณกว่า ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท และในปี 2025 เป็นเงินประมาณกว่า ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท อีกทั้งยังมีมูลค่าการจองแบบกรุ๊ปทัวร์ ประมาณ ๑๐,๘๐๐,๐๐๐ บาท

จากการสำรวจความเห็นพบว่านักท่องเที่ยวได้ให้ความสนใจและมีความมั่นใจที่จะเลือกซื้อรายการนำเที่ยวจากบริษัทนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย มากกว่าการพิจารณาเพียงการมีใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวถูกต้องตามกฎหมายเท่านั้น และยังมีโครงการขยายการส่งเสริมไปในงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ ทั้งตลาดในประเทศและตลาดต่างประเทศ

๕.๑.๔ คู่มือการใช้และแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ จำนวน ๑ ฉบับ

๕.๒ ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

๕.๒.๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้รับการยกระดับคุณภาพการให้บริการจัดนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประเภทมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว รวมถึง มาตรฐานและเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย จะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับจากคู่ค้าทางธุรกิจและนักท่องเที่ยวในการตัดสินใจเลือกใช้บริการ ส่งผลให้เกิดการเพิ่มมูลค่าและเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว โดยมีผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวให้ความสนใจเข้าสู่มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า ร้อยละ ๔๐ และมีรายได้จากการรับการส่งเสริมทางการตลาดเพิ่มขึ้นมากกว่า ร้อยละ ๑๐๐

๕.๒.๒ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเรีงร่าประกอบลายประจำยาม) ได้รับการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวทั้งภายในและต่างประเทศ และสามารถให้เกิดการขยายการใช้บริการสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (โรงแรม ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยว) ตลอดรายการนำเที่ยว สร้างคุณภาพ ความเชื่อมั่น และภาพลักษณ์ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศโดยรวม และนำไปสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูงและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนในอนาคต

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

การพัฒนายกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สามารถนำไปใช้ประโยชน์ ดังนี้

๖.๑ มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ซึ่งเป็นมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย และเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเรีงร่าประกอบลายประจำยาม) ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว

๖.๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว สามารถนำเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเรีงร่าประกอบลายประจำยาม) ไปใช้ในการสร้างความเชื่อมั่นให้กับคู่ค้าทางธุรกิจ และสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

๖.๓ ขยายการสร้างการรับรู้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ให้กว้างขวางมากขึ้น และมีช่องทางขยายการรับรู้ไปยังต่างประเทศมากขึ้น เนื่องจากคู่ค้าทางธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

๖.๔ จุดใจให้เกิดการขยายขอบเขตการใช้บริการสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประเภทอื่น ๆ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร กิจกรรมท่องเที่ยว หรือแหล่งท่องเที่ยว เป็นต้น ในรายการนำเที่ยวของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ผู้เสนอผลงานพบที่มีความยุ่งยากซับซ้อนมากเนื่องจาก

๗.๑ มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว มีเรื่องคุณสมบัติของผู้ประสงค์ขอรับการรับรองมาตรฐาน และดัชนีชี้วัดที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์เป็นจำนวนมาก การพัฒนาปรับปรุงมาตรฐาน ผู้ขอรับการประเมินจึงต้องมีการพิจารณานอกจากด้านคุณภาพการให้บริการ ที่เป็นการส่งเสริมแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการกำหนดดัชนีชี้วัดต่าง ๆ ทั้งบังคับและไม่บังคับที่ต้องไม่ขัดต่อ

ข้อกำหนดที่กำหนดไว้ และยังคงสอดคล้องและอ้างอิงกับรูปแบบการกำหนดมาตรฐานสากล และขอขยาย การตรวจประเมินและรับรองสถานประกอบการตามมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของกรมการท่องเที่ยว

๗.๒ ผู้ขอรับการประเมิน จำเป็นต้องพิจารณารายละเอียดตามตัวชี้วัดมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนด และจัดทำคำอธิบายและอธิบายให้ความรู้ ความเข้าใจในรายละเอียดการตรวจสอบ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจนำเที่ยวให้กับผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรองอย่างใกล้ชิดเป็นอย่างมาก เนื่องจากยังไม่คุ้นเคยกับกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ รวมถึง การให้คำปรึกษา แนะนำ อธิบาย ร่วมตัดสินใจ หรือแก้ไขปัญหาในกรณีการตรวจประเมินเกิดข้อสงสัยหรือปัญหาที่เกี่ยวข้อง กับมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน หรือข้อกำหนด ในกรณีต่าง ๆ

๗.๓ ผู้ขอรับการประเมิน จำเป็นต้องดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับคุณสมบัติ การอนุญาต หรือเรื่องร้องเรียนของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวแต่ละรายซึ่งยื่นคำขอรับการตรวจประเมินและ รับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เนื่องจากหน่วยรับรองไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึกได้ เช่น เรื่องร้องเรียน คุณสมบัติผู้ถือหุ้น เป็นต้น

๗.๔ ผู้ขอรับการประเมินจำเป็นต้องให้ความสำคัญ กับการชี้แจง ให้ความรู้ ให้ข้อมูลมาก เป็นพิเศษ กับการดำเนินการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ในรูปแบบการใช้หน่วยรับรอง มาตรฐานตามระบบสากล ทั้งกระบวนการตั้งแต่การยื่นคำขอจนกระทั่งการออกใบรับรอง ให้กับหน่วย ตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยที่ขึ้นทะเบียนกับกรมการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ภายในกลุ่มวิชาการและมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวฯ และรวมถึงเจ้าหน้าที่กรมการท่องเที่ยวหน่วยงานอื่น (กองพัฒนาบริการท่องเที่ยว) เนื่องจากเป็นครั้งแรกในการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ตามรูปแบบและกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้การดำเนินกิจกรรม ดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก บางราย ประกอบธุรกิจโดยใช้ที่พักอาศัยเป็นสถานประกอบการ หรือบุคลากรในสถานประกอบการเป็นลักษณะการ ประกอบธุรกิจในครอบครัว การจัดทำข้อมูล เอกสารต่าง ๆ ในการประกอบธุรกิจยังขาดการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินการตรวจประเมิน เนื่องจากว่าผู้ประกอบการขาดการจัดเก็บเอกสารหลักฐานที่ใช้ ในการประกอบการยังไม่เป็นระบบ ไม่สามารถหาหลักฐานมาแสดงให้ครบถ้วนตามตัวชี้วัดได้ ณ ^{ส่วนที่ถูกต้อง} _{รับการตรวจ} *เอกภพพิศ*

ประเมินซึ่งผู้ตรวจประเมินของหน่วยรับรอง ต้องใช้ระยะเวลาในการติดตามหลักฐานในภายหลัง ซึ่งบางรายใช้ระยะเวลา แม้ว่าจะมีเอกสารแจ้งรายละเอียดของเอกสารที่ต้องจัดหาเตรียมไว้ให้ตรวจประเมินก็ตาม

๘.๒ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวบางรายยังขาดความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ส่งผลให้ไม่สามารถนำเข้าสู่การตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวได้

๘.๓ การประกอบธุรกิจนำเที่ยว เป็นปลายน้ำของ Supply Chain ของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว แต่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวไทย ส่วนใหญ่ยังมีขีดความสามารถที่ยังไม่เพียงพอจะแข่งขันได้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวรายใหญ่ที่มีเงินลงทุนจำนวนมากหรือมีการร่วมลงทุนจากต่างประเทศ ยังขาดองค์ความรู้ในการบริหารจัดการและการตลาดเพื่อให้แข่งขันได้ทางธุรกิจ จึงยังขาดความพร้อมเข้าสู่มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว

๘.๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ข้างวงวงเรีงร่าประกอบลายประจำยาม) ยังไม่เป็นที่รับรู้หรือกระจายไปในกลุ่มนักท่องเที่ยวอย่างทั่วถึง และนักท่องเที่ยวบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการเลือกใช้บริการสถานประกอบการที่มีมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ พัฒนาสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในการดำเนินกิจการตามกฎหมายที่ถูกต้อง และพัฒนาองค์ความรู้ด้านต่าง ๆ ในการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยว และความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในการสร้างศักยภาพให้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวในการประกอบธุรกิจให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๙.๒ ให้ความรู้ ความเข้าใจ หรือการ Coaching เรื่องการดำเนินกิจกรรมหรือกิจการตามมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว เพื่อยกระดับให้ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวที่ยังขาดศักยภาพให้สามารถเข้าสู่กระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยวได้ในอนาคต

๙.๓ ดำเนินการประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้เรื่องเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ให้แพร่หลายมากขึ้น และสร้างมาตรการแรงจูงใจให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานให้เพิ่มมากขึ้น เพื่อจูงใจให้ผู้ประกอบการรายอื่น ๆ เห็นความสำคัญและเข้าสู่มาตรฐานมากขึ้น

๙.๔ สร้างเครือข่ายผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพื่อให้มีโอกาสสร้างเครือข่ายทางธุรกิจท่องเที่ยวร่วมกัน อีกทั้งยังเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวที่ได้ใช้บริการในสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่มีมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ตลอดจนการรณรงค์ให้เที่ยว ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าให้กับผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานทั้งหมด ดึงดูดให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวรายอื่น ๆ เข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

๑๐.๑ ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานการยกระดับคุณภาพและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ด้วยมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยได้มีการเผยแพร่ผลงาน ดังนี้

๑๐.๑.๑ มาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว (มทท. ๗๐๑ : ๒๕๖๖) ผ่านช่องทาง

(๑) เว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว www.dot.go.th

(๒) การอบรมให้ความรู้เรื่องมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ให้กับผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

และผู้ที่เกี่ยวข้องในโอกาสต่าง ๆ โดยเป็นวิทยากรบรรยายในการอบรมสัมมนาทั้งในรูปแบบ Onsite และ Online

๑๐.๑.๒ ประกาศกรมการท่องเที่ยว เรื่อง รายชื่อผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประเภทมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว ผ่านช่องทาง

(๑) เว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว www.dot.go.th

(๒) สื่อออนไลน์ของกรมการท่องเที่ยว (Facebook กรมการท่องเที่ยว)

๑๐.๑.๓ คู่มือการใช้และแสดงเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยว ผ่านช่องทาง

(๑) เว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว www.dot.go.th

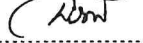
(๒) หนังสือแจ้งเวียนผู้ประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน

๑๐.๒ ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการนำผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานธุรกิจนำเที่ยว จำนวน ๔ - ๕ รายต่อปี (ตามจำนวนงบประมาณที่ได้รับการสนับสนุน) เข้าร่วมงานแสดงสินค้าด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมสนับสนุนให้เข้าร่วม “มหกรรมท่องเที่ยวไทย” ครั้งที่ ๒๘ ปี 2023 ครั้งที่ ๒๙ ปี 2024 ครั้งที่ ๓๐ ปี 2025 และครั้งถัด ๆ ไป และเข้าร่วมงานจับคู่เจรจาธุรกิจ (Business Matching แบบ B2B) สำหรับตลาดการเดินทางท่องเที่ยวต่างประเทศ (Outbound) ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๘๐
๒) นางสาวณกานดา จันทร์หอม	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๕
๓) นายอนุสรณ์ ป่องาม	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๕

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)..........ผู้ขอประเมิน

(นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล)

ตำแหน่ง นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการพิเศษ

วันที่ ๑๒ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
๑. นางสาวณกานดา จันทร์หอม	
๒. นายอนุสรณ์ ป่องาม	

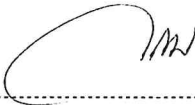
สำเนาถูกต้อง

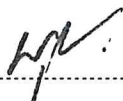
(นายปรกรณ์เกียรติ นิสสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล
(นายอุดม มัตตยะวานิชกุล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์
วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไป
(นายบุญเสริม ชันแก้ว)

ตำแหน่ง รองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว
วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลและผู้บังคับบัญชา
ที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับเว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน
ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

เรื่องที่ ๒

๑. ชื่อผลงาน การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่

๒. ระยะเวลาการดำเนินการ

พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึง เมษายน ๒๕๖๘

๓. ความรู้ ความชำนาญ หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

องค์ความรู้และแนวคิดที่นำมาใช้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ได้แก่

๓.๑ กฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑.๑ พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๓.๑.๒ พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๑.๓ กฎกระทรวงการอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๖๑

๓.๑.๔ ระเบียบคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ว่าด้วยมาตรฐานการประกอบธุรกิจนำเที่ยวและมาตรฐานการปฏิบัติหน้าที่ของมัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวที่พึงปฏิบัติต่อนักท่องเที่ยว และความรับผิดชอบที่มีต่อนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว ตลอดจนค่าตอบแทนหรือความคุ้มครองที่มัคคุเทศก์และผู้นำเที่ยวจะพึงได้รับจากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๓

๓.๑.๕ ระเบียบคณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน ว่าด้วยการรับจดทะเบียนและเพิกถอนทะเบียนวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. ๒๕๔๘

๓.๑.๖ หลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

๓.๒ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในกระบวนการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งนำมาปรับใช้ในการจัดทำหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้หลักเกณฑ์ที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ เป็นหลักเกณฑ์ที่ได้รับการเห็นพ้องต้องกันจากทุกภาคส่วนที่มีส่วนได้เสีย มีการนำไปใช้ปฏิบัติได้ มีความทันสมัยเหมาะสมกับสถานการณ์และมีการนำไปใช้โดยสมัครใจ

๓.๓ ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของชุมชน คือ กระบวนการให้บุคลากรในท้องถิ่นหรือชุมชนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ความรู้และความชำนาญ พัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้ทรัพยากร และปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในชุมชนหรือท้องถิ่น เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจและสังคม และการตัดสินใจต่าง ๆ เกี่ยวกับโครงการที่เหมาะสมและเป็นที่ยอมรับร่วมกัน เป็นแนวความคิดที่ทำให้คนในท้องถิ่นหรือชุมชนผู้ที่ได้รับผลกระทบและมีส่วนได้เสียควรเป็นผู้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนะความคิดในการดำเนินกิจการใด ๆ ในท้องถิ่นหรือชุมชนนั้น ๆ

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓.๔ ความรู้เกี่ยวกับหลักการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น องค์การการท่องเที่ยวแห่งสหประชาชาติ (UN Tourism) ได้กำหนดหลักการเบื้องต้นไว้ ดังนี้

- (๑) คำนึงถึงขีดความสามารถของธรรมชาติ หรือ ขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว
- (๒) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนและความต้องการของชุมชน
- (๓) กระจายผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมให้กับคนในท้องถิ่น
- (๔) ส่งเสริมประสบการณ์ที่มีคุณค่ากับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน
- (๕) เข้าใจและเรียนรู้สภาพเฉพาะของพื้นที่ ทรัพยากร วัฒนธรรมนิยม/วัฒนธรรมวิถีชีวิต
- (๖) ส่งเสริมการออกแบบที่เป็นกับสถาปัตยกรรมท้องถิ่นและใช้วัสดุในท้องถิ่น
- (๗) ผสานการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนในแผนพัฒนาทั้งระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ
- (๘) พัฒนาข้อมูลสำหรับการตัดสินใจและติดตามตรวจสอบ

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินการ และเป้าหมายของงาน

๔.๑ สรุปสาระสำคัญ

ตามที่ คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ และมีการดำเนินการตรวจประเมินพื้นที่ชุมชนรวมถึงประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนเพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ไปแล้ว จำนวน ๒๖ พื้นที่ และเมื่อชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ มีการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวไประยะหนึ่ง พบว่าชุมชนบางพื้นที่ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ไปแล้ว มีกรณีสภาพปัญหาและสถานการณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ในพื้นที่ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เช่น

- (๑) ปัญหาการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของคนในท้องถิ่น บางพื้นที่มีประเด็นความขัดแย้งระหว่างชุมชนและองค์กรปกครองท้องถิ่น หรือบางพื้นที่มีประเด็นปัญหาในการบริหารจัดการอย่างมีส่วนร่วมของบุคลากรในชุมชนเอง ซึ่งส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านกิจกรรมท่องเที่ยวของชุมชน
- (๒) ชุมชนหลายแห่งที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ไปแล้วไม่ส่งบุคลากรเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น หรือบางรายผ่านการอบรมแล้วแต่ไม่ยื่นขอรับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ส่งผลให้ชุมชนหรือท้องถิ่นนั้น ๆ ขาดมัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อรองรับการนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยว
- (๓) ปัญหาความชัดเจนของขอบเขตพื้นที่ที่ประกาศเขตพื้นที่ฯ บางพื้นที่มีขอบเขตพื้นที่ที่กว้างขวางมากเกินไป ซึ่งอาจเกิดประเด็นปัญหาในการปฏิบัติงานกับบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ประเภทอื่น
- (๔) หลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับที่ใช้อยู่เดิม เป็นการกำหนดเกณฑ์ไว้เพียงกว้าง ๆ ไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและบริบทของการดำเนินงานท่องเที่ยวของชุมชนในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นต้น

ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้ขอรับการประเมินในฐานะปฏิบัติงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ

มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และปฏิบัติงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้นำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อเสนอให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ให้มีความชัดเจนมากขึ้นและเพื่อแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นข้างต้น โดยให้ความสำคัญกับเรื่องต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น เช่น การควบคุมคุณภาพของการบริหารจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่ การกำหนดให้มีระยะเวลาในการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ การติดตามประเมินผลด้านคุณภาพหรือการติดตามประเมินผลกรณีมีประเด็นปัญหาข้อร้องเรียนหรือไม่ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์กำหนดไว้ หรือการยกเลิกการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนฯ เป็นต้น ซึ่งผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญในเรื่องของการพัฒนาการท่องเที่ยว การมาตรฐาน และความเชี่ยวชาญในฐานะปฏิบัติงานฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เพื่อนำไปใช้ในกระบวนการดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ฉบับใหม่และเป็นที่ยอมรับได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๖ และถูกนำไปใช้ในการติดตามประเมินผลและตรวจประเมินพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ จากเดิม ๒๖ พื้นที่ เป็น ๔๓ พื้นที่ ใน ๒๘ จังหวัด

๔.๒ ขั้นตอนการดำเนินการ

การดำเนินงานจัดทำหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ มีขั้นตอนการดำเนินงาน ที่ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการ ดังนี้

๔.๒.๑ ศึกษา รวบรวมเอกสาร และข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ เช่น การศึกษาหาความรู้จากนักวิชาการ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในชุมชนท่องเที่ยว ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ที่บังคับใช้กฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เป็นต้น และแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ เช่น บทความทางวิชาการ ตำราทางวิชาการ นโยบาย และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ การท่องเที่ยวโดยชุมชน ผู้สื่อความหมายท้องถิ่น เป็นต้น

๔.๒.๒ รวบรวมข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวโดยชุมชน การควบคุมคุณภาพ หรือการมาตรฐาน กฎ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึง หลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ ฉบับเดิม

๔.๒.๓ วิเคราะห์และรวบรวมข้อมูลสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ร่วมกับหน่วยงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน (องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน : อพท.)

๔.๒.๔ ผู้ขอรับการประเมินได้เสนอแต่งตั้งคณะทำงานปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมขึ้นคณะหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนและผู้ทรงคุณวุฒิจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกัน

พิจารณาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยว ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔.๒.๕ ผู้ขอรับการประเมินได้จัดทำ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ขึ้น โดยจัดทำองค์ประกอบ หัวข้อของหลักเกณฑ์ ให้ครบถ้วน โดยนำเอาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นและข้อสังเกตของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ร่วมพิจารณาปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ รวมถึงเกณฑ์อื่น ๆ ที่จะสามารถแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของ พื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ

๔.๒.๖ ผู้ขอรับการประเมินได้จัดประชุมคณะทำงานปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จำนวน ๓ ครั้ง โดยผู้ขอรับการประเมินปฏิบัติหน้าที่ในฐานะคณะทำงานและเลขานุการ ได้ดำเนินการ เพื่อพิจารณา (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งคณะทำงานฯ ได้เห็นชอบ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่น ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ

๔.๒.๗ การรับฟังความเห็นจากผู้มีส่วนได้เสีย โดยในการประชุมคณะทำงานปรับปรุง หลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ครั้งที่ ๒/๒๕๖๖ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้เชิญผู้แทนจากสมาคม การท่องเที่ยวโดยชุมชนแห่งประเทศไทย สมาคมการท่องเที่ยวโดยชุมชนภาคต่าง ๆ และผู้แทนชุมชนที่ได้รับการ ประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้ว ร่วมให้ความเห็นต่อ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่

๔.๒.๘ ผู้ขอรับการประเมินได้จัดประชุมคณะอนุกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือ ชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยผู้ขอรับการประเมินในฐานะปฏิบัติงาน ฝ่ายเลขานุการฯ ได้นำเสนอ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตาม พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งผ่านความ เห็นชอบจากคณะทำงานฯ แล้ว ต่อที่ประชุมคณะอนุกรรมการฯ เพื่อพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ ได้ให้ ความเห็นชอบและให้เสนอคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พิจารณาต่อไป

๔.๒.๙ ผู้ขอรับการประเมินในฐานะปฏิบัติงานฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ได้นำเสนอ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ต่อคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ และคณะกรรมการ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานต่าง ๆ และผู้ทรงคุณวุฒิจากธุรกิจนำเที่ยว มัคคุเทศก์ และอาจารย์จากสถาบันการศึกษาด้านการท่องเที่ยว ได้ให้ความเห็นชอบ (ร่าง) หลักเกณฑ์การประกาศ กำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้ มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ฝ่ายเลขานุการฯ เสนอ และให้นำหลักเกณฑ์ไปใช้ใน

ประเมินผล รวมถึงดำเนินการตรวจประเมินพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนที่คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ยังไม่ได้ให้เห็นชอบไว้ก่อนหน้า

๔.๒.๑๐ ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการประชาสัมพันธ์แจ้งหลักเกณฑ์ให้กับชุมชนต่าง ๆ ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไปแล้ว ได้รับทราบและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในหลายช่องทาง

๔.๒.๑๑ ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการนำหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ไปใช้ในการติดตามประเมินผล ในการชี้แจงทำความเข้าใจ และในการตรวจประเมินพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนฯ เพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และสร้างรายได้เพิ่มให้กับชุมชนหรือท้องถิ่นผ่านการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

๔.๓ เป้าหมายของงาน

เป้าหมายในการดำเนินงานดังกล่าวมีเป้าหมายหลัก ดังนี้

๔.๓.๑ ปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ มีความครอบคลุม ชัดเจน สามารถทำให้ท้องถิ่นหรือชุมชนแสดงให้เห็นถึงคุณภาพและความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวในชุมชน และมีบุคลากรในท้องถิ่นที่มีความสามารถพร้อมเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นต้อนรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

๔.๓.๒ หลักเกณฑ์ฯ ที่จัดทำขึ้นใหม่สามารถลดหรือแก้ไขสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนไปแล้ว หรือชุมชนหรือท้องถิ่นที่ประสงค์จะขอรับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ในอนาคตได้นำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๓.๓ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ในการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนฯ เพื่อให้ผู้ได้รับยกเว้นคุณสมบัติทำหน้าที่มัคคุเทศก์ เกิดบรรยากาศการปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างมัคคุเทศก์ท้องถิ่น กับบริษัทฯ ีเที่ยวและมัคคุเทศก์ประเภทอื่น

๔.๓.๔ ยกระดับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ให้สามารถดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ และเกิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้สื่อความหมายท้องถิ่น ให้สามารถเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานถูกต้องตามกฎหมาย

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

๕.๑ ผลสำเร็จของงานเชิงปริมาณ

๕.๑.๑ การปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ จำนวน ๑ ฉบับ

๕.๑.๒ พื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ที่ยื่นคำขอรับการตรวจประเมินพื้นที่และยังคงค้าง การพิจารณา ได้รับการตรวจประเมินพื้นที่เพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ จนครบถ้วน และสามารถ แก้ไขปัญหาการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวของพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนฯ ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขต พื้นที่ฯ ไปแล้ว จำนวน ๒๖ พื้นที่ อีกด้วย ซึ่งปัจจุบันมีการยกเลิกการกำหนดพื้นที่ฯ ด้วยหลักเกณฑ์ฯ ใหม่ จำนวน ๔ พื้นที่ และมีพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ เพิ่มอีก ๒๑ พื้นที่ รวม จำนวนพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ทั้งสิ้น ๔๓ พื้นที่ ในพื้นที่ ๒๘ จังหวัด (อ้างอิงตามประกาศคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับการยกเว้นคุณสมบัติ ทำหน้าที่มัคคุเทศก์ จำนวน ๓ ฉบับ) และมีบุคลากรในท้องถิ่น หรือชุมชนได้รับการอบรมพัฒนาและได้รับใบอนุญาตเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นไปแล้ว จำนวน ทั้งสิ้น ๒๘๐ ราย (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘)

๕.๒ ผลสำเร็จของงานเชิงคุณภาพ

๕.๒.๑ หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ธุรกิจ นำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ฉบับปรับปรุง สามารถเป็น เครื่องมือคัดกรอง เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและมัคคุเทศก์ในท้องถิ่นหรือชุมชนเป็นการเฉพาะ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากขึ้น ส่งเสริมการสร้างคุณภาพการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวให้กับท้องถิ่นหรือชุมชน สร้างงาน สร้างรายได้ สร้างเศรษฐกิจฐานรากให้ยั่งยืน ตามเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ และนโยบายของรัฐบาล

๕.๒.๒ เกิดการยกระดับการส่งเสริมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชน ให้สามารถ ดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวรองรับนักท่องเที่ยวได้อย่างมีคุณภาพ และเกิดการพัฒนาศักยภาพบุคลากรผู้สื่อ ความหมายท้องถิ่น ให้สามารถเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่นที่ปฏิบัติงานถูกต้องตามกฎหมาย เกิดบรรยากาศ การปฏิบัติงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ระหว่างมัคคุเทศก์ท้องถิ่น กับบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ประเภทอื่น

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

หลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ฉบับปรับปรุง ซึ่งได้ผ่านความเห็นชอบจาก คณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์แล้ว และมีการประชาสัมพันธ์แจ้งให้ทราบโดยทั่วไปแล้ว ถูกใช้ ประโยชน์

๖.๑ เป็นหลักเกณฑ์กลางในการคัดกรองพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ก่อนการตรวจประเมิน เพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือการพิจารณายกเลิกการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ หรือดำเนินการติดตามประเมินผล สำหรับท้องถิ่นหรือ ชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ไปแล้ว

๖.๒ ใช้ประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพในการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ใน ท้องถิ่นหรือชุมชน ให้มีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยผลักดันหรือส่งเสริมให้ชุมชนท่องเที่ยวขอรับ การรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวประเภทต่าง ๆ จากกรมการท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น โดยหลักเกณฑ์ฯ

ได้กำหนดคุณสมบัติของท้องถิ่นหรือชุมชนที่จะขอรับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ต้องได้รับหรือเคยได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน หรือมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย หรือมาตรฐานการท่องเที่ยวของอาเซียน หรือมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยประเภทอื่น ๆ หรือเกณฑ์คุณภาพอื่น ๆ จากกรมการท่องเที่ยว หรือรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (รางวัลกินรี) จากการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

๖.๓ ใช้ประโยชน์ในการลดปัญหาหรือแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนไปแล้ว หรือที่ประสงค์ขอรับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น รวมถึงลดประเด็นปัญหาของชุมชนท่องเที่ยวที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ในการปฏิบัติงานร่วมกับบริษัทนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ประเภทอื่น

๖.๔ ใช้การท่องเที่ยวเข้ามาเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมและผลักดันการมีส่วนร่วมของบุคลากรในท้องถิ่นหรือชุมชน ให้ร่วมกันพัฒนาคุณภาพการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและบุคลากรในท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อให้เกิดการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๗. ความยั่งยืนและซับซ้อนในการดำเนินการ

การดำเนินการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ มีความยั่งยืนและซับซ้อนในการดำเนินงานและต้องอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญในงานด้านต่าง ๆ ผสมผสานเข้าด้วยกัน ดังนี้

๗.๑ การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนเพื่อให้มัคคุเทศก์ซึ่งได้รับยกเว้นคุณสมบัติตามมาตรา ๕๑ ปฏิบัติหน้าที่ เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ตามมาตรา ๑๒ (๔) แห่งพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และคณะกรรมการฯ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การประกาศเขตพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นหรือชุมชนฯ ฉบับเดิม ไว้เพื่อเป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ การจะเสนอปรับปรุงหลักเกณฑ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีความเข้าใจในขั้นตอนการดำเนินงานของคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์อย่างละเอียดและถูกต้อง ประกอบกับคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้คณะหนึ่งเพื่อกลั่นกรองเรื่องที่เกี่ยวข้องก่อนเสนอคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พิจารณา ดังนั้น การเสนอปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ หรือจัดทำหลักเกณฑ์ฯ ฉบับใหม่ จึงมีขั้นตอนที่ซับซ้อนหลายขั้นตอน และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามขั้นตอน เพื่อให้การดำเนินการดังกล่าวชอบด้วยหลักการและชอบด้วยกฎหมาย

๗.๒ ผู้ขอรับการประเมินจึงเสนอเรื่องในวาระการประชุมชั้นคณะกรรมการฯ เพื่อให้พิจารณาเห็นชอบให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ต่อมาจึงเสนอเข้าสู่วาระการประชุมคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์พิจารณาเห็นชอบให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ แล้วจึงดำเนินการในขั้นตอนการปรับปรุงหลักเกณฑ์ฯ ซึ่งจำเป็นต้องมีการแต่งตั้งคณะทำงานชั้นคณะหนึ่งภายใต้คณะอนุกรรมการฯ โดยอำนาจของประธานอนุกรรมการฯ ซึ่งการแต่งตั้งคณะทำงานฯ จะทำให้การดำเนินการจัดทำร่างหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ฉบับใหม่ มีความคล่องตัวมากขึ้น ได้รับข้อมูลข้อเสนอแนะจากผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และเมื่อการจัดทำร่างหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ได้รับความเห็นชอบจากคณะทำงานฯ แล้ว ต้องเสนอต่อคณะอนุกรรมการกำหนดเขตพื้นที่ฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน นำเสนอคณะกรรมการธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ให้ความเห็นชอบร่างหลักเกณฑ์ฯ

๗.๓ การจัดทำหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติ ๑๖๖ ๒๕๕๑ เพื่อให้มีวัตถุประสงค์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ จำเป็นต้องใช้ข้อมูลความรู้ทาง วิชาการด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน ประสบการณ์ในการพัฒนาพื้นที่ชุมชนท่องเที่ยว การตรวจประเมิน มาตรฐานในพื้นที่ชุมชน หรือการตรวจประเมินพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชนเพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ จาก ประสบการณ์ที่ได้พบกับการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวของชุมชนที่มีบริบทที่หลากหลายและมีความ ผันแปรด้วยหลายปัจจัย และความเชี่ยวชาญด้านการจัดทำหลักเกณฑ์ด้านการมาตรฐาน และความเข้าใจต่อบท กฎหมาย ขั้นตอนของการจัดทำหรือการออกอนุบัญญัติ และเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและ มัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เพื่อนำมาปรับใช้และใช้เป็นข้อมูลหรือข้อเท็จจริงในการชี้แจง ให้เหตุผลหรืออธิบายข้อมูลทางวิชาการในการเสนอ (ร่าง) หลักเกณฑ์ฯ ในแต่ละหมวดว่าจะสามารถลดหรือ แก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร ต่อคณะทำงานฯ การประชุมรับฟังความเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย คณะอนุกรรมการฯ และคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๘.๑ ในการดำเนินการจัดทำหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตาม พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มีวัตถุประสงค์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ มีปัญหาอุปสรรค ในการดำเนินงานบางประการ ซึ่งเป็นกรณีความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในเบื้องต้นของผู้แทนหน่วยงานซึ่งเป็นดูแล รับผิดชอบพื้นที่ต่าง ๆ เช่น อุทยานแห่งชาติ หรืออุทยานประวัติศาสตร์ เป็นต้น ซึ่งมีข้อสังเกตเกี่ยวกับการประกาศ กำหนดเขตพื้นที่ฯ ด้วยเกรงว่าจะมีการประกาศกำหนดเขตที่กระทบเขตพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติ โดยฝ่ายเลขานุการ (ผู้ขอรับการประเมิน) ได้มีการให้ข้อมูลและชี้แจงหลักการของการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ เพื่อเป็นพื้นที่ สำหรับการปฏิบัติงานของมัคคุเทศก์ท้องถิ่น และในหลักเกณฑ์ฯ ฉบับใหม่ ชุมชนต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าของพื้นที่

๘.๒ ความเห็นที่ไม่ตรงกันระหว่างอนุกรรมการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ซึ่งเป็นผู้แทน ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวและผู้แทนมัคคุเทศก์ ถึงหลักการของการจ้างงานมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ซึ่งได้มีการชี้แจง ให้ข้อมูลจนเป็นที่ยุติแล้ว

๘.๓ การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยว และมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในปัจจุบัน ยังไม่สามารถจัดทำแผนที่ที่ละเอียดในระดับขอบเขตที่ระบุพิกัด ภูมิศาสตร์ได้ การกำหนดขอบเขตพื้นที่โดยใช้เขตการปกครอง เช่น หมู่ที่ ๗ บ้านรวมไทย หมู่ที่ ๘ บ้านพุดอน และหมู่ที่ ๙ บ้านย่านซื่อ ตำบลหาดขาม อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น ซึ่งพื้นที่บางส่วนทับซ้อน อยู่ในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ซึ่งเป็นไปตามข้อสังเกตของผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ โดยพื้นที่ดังกล่าว อุทยานแห่งชาติกุยบุรี อนุญาตให้ชุมชนในพื้นที่เข้าไปดำเนินกิจกรรมนำเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวได้ การประกาศ กำหนดเขตพื้นที่ฯ จึงเป็นการส่งเสริมบุคลากรของชุมชนในพื้นที่ดังกล่าว แต่สำหรับพื้นที่อื่น ๆ มีบริบทที่มี ความแตกต่างไป บางพื้นที่อุทยานแห่งชาติหรือหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ไม่อนุญาตให้ผู้ใดเข้าไปดำเนินกิจกรรม ท่องเที่ยวหรือนำเที่ยว จึงยังเป็นประเด็นปัญหาในเรื่องการอนุญาตให้ใช้พื้นที่กับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ รวมถึง การจัดทำแผนที่ในระดับพิกัดภูมิศาสตร์ของขอบเขตพื้นที่ที่จะใช้ในการเสนอประกาศกำหนดเขตพื้นที่ ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ในอนาคต ประกอบกับ กรมการท่องเที่ยวยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านเทคโนโลยีด้านภูมิสารสนเทศ เพื่อนำมาใช้ ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวในเชิงพื้นที่อื่น ๆ ในอนาคต

สำเนาถูกต้อง
ปกรณเกียรติ

๘.๔ การอธิบาย ชี้แจง ทำความเข้าใจกับบุคลากรในพื้นที่ท้องถิ่นหรือชุมชนเกี่ยวกับขอบเขตพื้นที่ในการขอรับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ มีความซับซ้อนเนื่องจากบริบทของแต่ละพื้นที่ในการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวมีความแตกต่างกันอย่างมาก มีการใช้พื้นที่ที่มีความทับซ้อน คาบเกี่ยวกันระหว่างองค์ประกอบส่วนท้องถิ่น เช่น พื้นที่รับผิดชอบของเขตเทศบาลกับพื้นที่รับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นต้น ซึ่งผู้ขอรับการประเมินต้องใช้ความสามารถในการอธิบายให้ข้อมูล ชี้แจงให้เหตุผล และให้คำแนะนำการดำเนินการของพื้นที่ในระยะถัดไป เพื่อให้เกิดการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างมีส่วนร่วมมีการสนับสนุนอย่างเข้มแข็งจากหน่วยงานในท้องถิ่นและมีให้เกิดความขัดแย้งกันในพื้นที่ในอนาคต

๙. ข้อเสนอแนะ

๙.๑ เสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวโดยชุมชน และผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้ความสำคัญกับองค์ความรู้ เกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้พื้นที่ การทำประโยชน์ในพื้นที่ของประชาชนในท้องถิ่นหรือชุมชน เช่น กฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยป่าชุมชน กฎหมายว่าด้วยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง การกำหนดอาณาเขตพื้นที่ลุ่มน้ำหรืออื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานด้านการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาท้องถิ่นหรือชุมชนท่องเที่ยวมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลมากขึ้น ลดปัญหาต่าง ๆ ระหว่างชุมชนด้วยกันเอง และกับหน่วยงานเจ้าของพื้นที่ต่าง ๆ

๙.๒ เสนอแนะให้ส่งเสริมการสร้างองค์ความรู้ และพัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญ รวมถึงการจัดการเทคโนโลยีด้านด้านภูมิสารสนเทศ เพื่อรองรับการใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการท่องเที่ยว การบริหารจัดการ และการตัดสินใจในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพื้นที่ ซึ่งจะสร้างศักยภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาและการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวของบุคลากรและกรมการท่องเที่ยวในอนาคต

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

ผู้ขอรับการประเมินได้ดำเนินการเผยแพร่ผลงานหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่ ผ่านหลายช่องทาง ดังนี้

๑๐.๑ เผยแพร่และอธิบายรายละเอียดการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ฯ ให้กับผู้แทนชุมชนที่ได้รับการประกาศกำหนดเขตพื้นที่ฯ ไปแล้ว ในคราวการอบรมพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นหรือชุมชน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นมัคคุเทศก์ท้องถิ่น ระหว่างวันที่ ๑๔ - ๑๖ กันยายน ๒๕๖๖ โรงแรมเบสท์เวสเทิร์นพลัสแวนด้าแกรนด์ จังหวัดนนทบุรี และในการอบรมพัฒนามัคคุเทศก์ท้องถิ่นเพื่อเพิ่มศักยภาพและทักษะในการเป็นมัคคุเทศก์ ผ่านระบบออนไลน์ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๖๖

๑๐.๒ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ฯ ผ่านหน่วยงานภายในกรมการท่องเที่ยวที่มีภารกิจในการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน ได้แก่ กองพัฒนาบริการท่องเที่ยว และกองพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้สามารถชี้แจงหรือให้ข้อมูลแก่ชุมชนท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีความสนใจได้

๑๐.๓ การบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกาศกำหนดเขตพื้นที่ในท้องถิ่นหรือชุมชน ตามพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อให้มัคคุเทศก์ท้องถิ่นปฏิบัติหน้าที่

สำเนาถูกต้อง

ปลัดกระทรวง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ให้กับหน่วยงานภายนอกที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น เจ้าหน้าที่ธนาคารออมสินทั่วประเทศ เป็นต้น รวมถึง การบรรยายให้ความรู้ ความเข้าใจให้กับชุมชนท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีความสนใจ

๑๐.๔ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ฯ ผ่านเว็บไซต์ของกรมการท่องเที่ยว

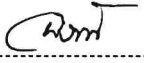
๑๐.๕ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์หลักเกณฑ์ฯ โดยควบคุม กำกับให้มีการจัดทำในรูปแบบ อินโฟกราฟิกผ่านเพจเฟซบุ๊กของกรมการท่องเที่ยว

๑๐.๖ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลในรูปแบบการนำเสนอหรือบรรยายให้กับชุมชนท่องเที่ยวต่าง ๆ ในการลงพื้นที่ปฏิบัติงานในชุมชนต่าง ๆ ที่สนใจการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว

๑๑. ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)

๑) นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๘๐
๒) นายกฤษณ์ สีนกิม	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๑๕
๓) นายอนุสรณ์ บ่องาม	สัดส่วนผลงานร้อยละ	๕

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

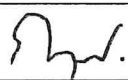
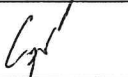
(ลงชื่อ)..........ผู้ขอประเมิน

(นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล)

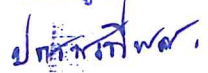
ตำแหน่ง นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการพิเศษ

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ (ถ้ามี)

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
นายกฤษณ์ สีนกิม	
นายอนุสรณ์ บ่องาม	

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล

(นายอุดม มัตถสยะวานิชกุล)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(ลงชื่อ) ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป

(นายบุญเสริม ชันแก้ว)

ตำแหน่ง รองอธิบดีกรมการท่องเที่ยว

วันที่ ๑๗ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

หมายเหตุ คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อย ๒ ระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแลและผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไปอีกหนึ่งระดับเว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิงสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

ตอนที่ ๗ ข้อเสนอแนวคิดเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงงาน (สำหรับผู้ขอประเมิน)

๑. เรื่อง การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วย
เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๒. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมภาคบริการ ที่เป็นแหล่งรายได้หลักอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย จากรายงานของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พบว่าในปี ๒๕๖๖ มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยว ๒๘ ล้านคน นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน ๑๘๕ ล้านคน-ครั้ง สร้างรายได้รวมประมาณ ๒ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๖๗ มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จำนวน ๓๕.๕๔ ล้านคน นักท่องเที่ยวชาวไทยจำนวน ๑๘๘.๖๙ ล้านคน-ครั้ง สร้างรายได้รวมประมาณ ๒.๖๒ ล้านล้านบาท และในปี ๒๕๖๘ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘) มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติสะสม จำนวนประมาณ ๒๙.๖ ล้านคน ถึงแม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติลดลงจากเป้าหมายที่ตั้งไว้เมื่อต้นปี แต่ยังคงแสดงให้เห็นว่าภาคการท่องเที่ยวและการบริการที่เกี่ยวข้องยังมีการเติบโต ท่ามกลางสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ภูมิรัฐศาสตร์ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และอื่น ๆ ที่เข้ามาส่งผลให้เกิดพลวัตการท่องเที่ยวด้วยอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ อีกทั้งพฤติกรรมการเดินทางของนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเองเพิ่มขึ้น โดยสัดส่วนในปัจจุบันเป็นการเดินทางด้วยตนเองถึงร้อยละ ๗๐ - ๗๕ เดินทางท่องเที่ยวผ่านบริษัทนำเที่ยวเพียงร้อยละ ๒๕ เท่านั้น

ดังนั้น การขับเคลื่อนให้การสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวในปี ๒๕๖๙ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ตั้งเป้าหมายคาดการณ์ว่าจะมีนักท่องเที่ยวต่างชาติ ๓๖ ล้านคน และมีรายได้รวมประมาณ ๒.๘ ล้านล้านบาท ซึ่งเป้าหมายการขับเคลื่อนภาคการท่องเที่ยวได้ตั้งสอดคล้องกับเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุขหมายการพัฒนาที่ ๒ ให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓ ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงสำหรับทุกคน และพันธกิจในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในด้านมาตรฐานสถานประกอบการ แหล่งท่องเที่ยว และบุคลากรให้มีคุณภาพในระดับสากล

กรมการท่องเที่ยว ในฐานะหน่วยงานหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนางานด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อผลักดันการยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทานด้านการท่องเที่ยว การสร้างแรงจูงใจและพัฒนาแนวทางการเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้จากการให้บริการนักท่องเที่ยวคุณภาพสูงการพัฒนาทักษะและศักยภาพบุคลากรและผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการบริการที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยสนับสนุนการดำเนินงานด้านการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกด้าน ส่งเสริมและพัฒนาการดำเนินกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ขับเคลื่อนการสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการท่องเที่ยวที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในการเดินทางท่องเที่ยว โดยเฉพาะงานด้านการพัฒนาบริการด้านการท่องเที่ยว ที่ครอบคลุมการพัฒนาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวทั้งหมดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตลอดห่วงโซ่อุปทานซึ่งมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อเป็นการตอบสนองกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง จึงควรเร่งส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ

สำเนาถูกต้อง
นายกฤษณ์

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยการยกระดับคุณภาพการบริการท่องเที่ยว ซึ่งกรมการท่องเที่ยว มีการตรวจประเมินและรับรองคุณภาพสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวตามมาตรฐาน โดยมีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเว็กร้าประกอบลายประจำยาม) เป็นเครื่องหมายรับรองที่แสดงถึงคุณภาพตามมาตรฐานของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวนั้น ๆ และเพื่อให้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เป็นเครื่องมือในการแสดงคุณภาพและช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และช่วยเพิ่มรายได้ให้กับบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลถึงคุณภาพและภาพลักษณ์ที่ดีด้านการท่องเที่ยวของประเทศ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

๓.๑ บทวิเคราะห์ (เช่น SWOT)

ผู้ประกอบการภาคบริการท่องเที่ยว เป็นผู้ประกอบการหลักและมีเป็นจำนวนมากตลอดห่วงโซ่อุปทานในภาคการท่องเที่ยวที่จะช่วยขับเคลื่อนให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวขับเคลื่อนไปข้างหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืน แต่ในข้อเท็จจริงผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวของไทยบางส่วนยังขาดการให้ความสำคัญกับการประกอบธุรกิจท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพหรือมีมาตรฐานการให้บริการ ผู้ประกอบการท่องเที่ยวบางส่วนยังเป็นเป็นผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก และบางส่วนไม่ให้ความสำคัญกับการให้บริการที่มีคุณภาพมาตรฐาน ให้ความสำคัญเพียงแค่ว่ารายได้จากการประกอบธุรกิจโดยขาดความคำนึงถึงความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวและสังคมในภาพรวม ซึ่งกรมการท่องเที่ยว ในฐานะหน่วยงานหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนางานด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อผลักดันการยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว ด้วยการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยมีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเว็กร้าประกอบลายประจำยาม) เป็นเครื่องหมายรับรองที่แสดงถึงคุณภาพตามมาตรฐานของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวนั้น ๆ รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเลือกใช้บริการ อย่างไรก็ตามตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยไปแล้วจำนวนหนึ่ง แต่ยังไม่มียุทธศาสตร์ที่มากพอที่จะสร้างพลังขับเคลื่อนให้เห็นเด่นชัดให้เกิดขึ้นกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทย ให้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเป็นที่รู้จักในวงกว้างของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ รู้จักและเลือกใช้บริการกับสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาตรฐานและได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ช่วยขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ หมวดหมายที่ ๒ ที่มีเป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน และเป้าหมายตามนโยบายของรัฐบาลในการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวคุณภาพสูง จึงเห็นควรส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวด้วยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๓.๒ แนวคิด

แนวคิดที่ใช้ในการส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ประกอบด้วย

สำเนาถูกต้อง

(นายปรกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

๓.๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศ ต่อยอดอดีต นำความได้เปรียบมาประยุกต์ใช้ และปรับปรุงจูนเพื่อปูทางสู่ออนาคต เพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาบุคลากร ปรับรูปแบบธุรกิจให้ตอบสนองความต้องการของตลาด เพื่อสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต ผ่านการสร้างมูลค่า (Value Added) และคุณค่า (Value creation) ให้กับสินค้าและบริการ และการพัฒนาคุณภาพของสินค้าและบริการ ทั้งในด้านการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพดีขึ้น สนองความต้องการของลูกค้า ทั้งในเรื่องคุณภาพ ความปลอดภัย สุขอนามัย และสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

หมุดหมายการพัฒนาที่ ๒ ให้ประเทศไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

๓.๒.๓ แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ ๓ ที่มีเป้าหมายในการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพสูงสำหรับทุกคน และพันธกิจในการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ในด้านมาตรฐานสถานประกอบการแหล่งท่องเที่ยว และบุคลากรให้มีคุณภาพในระดับสากล

๓.๒.๔ แนวคิดการสร้างแรงจูงใจ ซึ่งเป็นกระบวนการผลักดันให้คนอยากทำสิ่งต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมาย โดยอาศัยแรงจูงใจภายใน ได้แก่ ความชอบ หรือคุณค่าในงาน และแรงจูงใจภายนอก ได้แก่ รางวัล หรือคำชม และต้องสร้างแรงบันดาลใจที่ดี ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และมีการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้แพร่หลาย

๓.๒.๕ แนวคิดทางการตลาด ซึ่งต้องนำมาปรับใช้กับการส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยว โดยใช้กลยุทธ์ส่วนประสมทางการตลาด 7Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) บุคลากร (People) กระบวนการ (Process) และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Evidence) มาประยุกต์ใช้เพื่อให้การส่งเสริมและยกระดับขีดความสามารถผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓.๒.๖ แนวคิดการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นแนวคิดที่นำมาประยุกต์ใช้กับภาคธุรกิจ เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเพิ่มศักยภาพของธุรกิจให้สามารถแข่งขันได้ ด้วยการพัฒนาคุณภาพการประกอบการ การนำเทคโนโลยีมาช่วยในการประกอบการ รวมถึงความรู้ต่าง ๆ มาผสมผสานให้เกิดความได้เปรียบในการประกอบธุรกิจ ให้สามารถแข่งขันได้กับคู่แข่งในโลกการค้ายุคใหม่

๓.๒.๗ แนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานสากล โดยองค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐาน (International Organization for Standardization: ISO) ซึ่งเป็นองค์กรกำหนดมาตรฐานระดับโลกสำหรับสินค้า หรือบริการที่เชื่อถือได้ ได้นิยามความหมายไว้ ดังนี้

(๑) “การมาตรฐาน” (Standardization) หมายถึง กิจกรรมที่ประกอบด้วยกระบวนการในการกำหนดมาตรฐาน และการนำมาตรฐานไปใช้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผลิตภัณฑ์ กระบวนการ หรือการบริการมีความเหมาะสมต่อการนำไปใช้ ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาด้านคุณภาพผลิตภัณฑ์หรือบริการ ยกระดับการรักษาสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัย สุขอนามัยคุ้มครองผู้บริโภค อำนวยความสะดวกทางการค้า และความเป็นอยู่ที่ดีของสังคมโดยรวม

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ

(๒) การมาตรฐานตามหลักสากล ประกอบด้วย ๓ ส่วนหลัก ได้แก่

(๒.๑) การตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment)

(๒.๒) การกำหนดมาตรฐาน (Standards Development)

(๒.๓) มาตรวิทยา (Metrology)

ซึ่งทั้ง ๓ ส่วนหลักเป็นส่วนที่เสริมซึ่งกันและกันเป็นวัตถุประสงค์หลักของการมาตรฐาน เพื่อคุณภาพ ความปลอดภัย สุขอนามัย สิ่งแวดล้อมที่ดี เพื่ออำนวยความสะดวกทางการค้า และเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีของสังคม

(๓) แนวคิดเกี่ยวกับการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานตามหลักสากล โดยการตรวจสอบและรับรอง (Conformity Assessment) คือการแสดงให้เห็นว่าผลิตภัณฑ์ กระบวนการ ระบบ หรือบุคคล เป็นไปตามข้อกำหนด โดยประกอบด้วยกิจกรรม ดังนี้

(๓.๑) การทดสอบ (Testing) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการทดสอบเรียกว่า ห้องปฏิบัติการ (Laboratory)

(๓.๒) การตรวจ (Inspection) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการตรวจ เรียกว่า หน่วยตรวจ (Inspection Body)

(๓.๓) การรับรอง (Certification) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับรอง เรียกว่า หน่วยรับรอง (Certification Body)

(๓.๔) การรับรองระบบงาน (Accreditation) โดยหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับรองระบบงาน เรียกว่า หน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body)

๓.๒.๘ กฎหมาย กฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(๑) พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) พระราชบัญญัติการมาตรฐานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๓) พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนหน่วยตรวจสอบและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๕) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการตรวจประเมินและรับรองสถานประกอบการตามมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๖) หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๗) ISO/IEC 17065 : 2012 Conformity assessment — Requirements for Bodies Certifying Products, Processes and Services : การตรวจสอบรับรอง - ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยรับรองคุณภาพผลิตภัณฑ์ กระบวนการ และการบริการ

(๘) ISO/IEC 17067 : 2013 Conformity assessment - Fundamentals of product certification and guidelines for product certification schemes : การตรวจสอบและรับรอง - หลักการพื้นฐานการรับรอง ผลิตภัณฑ์และข้อเสนอแนะในรูปแบบการรับรองผลิตภัณฑ์

(๙) ISO/IEC 17024 : 2012 Conformity assessment — General Requirements for Bodies Operating Certification of persons : การตรวจสอบรับรอง - ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับหน่วยรับรองบุคลากร

๓.๒.๙ มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย หมายถึง มาตรฐานการท่องเที่ยวที่กรมการท่องเที่ยวได้จัดทำขึ้น และได้มีประกาศกำหนดเป็นมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ซึ่งมีจำนวน ๕๖ มาตรฐาน (ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘)

ปัทมาภรณ์

๓.๒.๑๐ ความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานและหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ในกระบวนการตรวจสอบและรับรองมาตรฐานสากล ซึ่งนำมาปรับใช้กับการดำเนินการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐาน

๓.๓ ข้อเสนอ

จากการนำนโยบาย เป้าหมาย สู่การปฏิบัติให้บรรลุผล กรมการท่องเที่ยว หน่วยงานหลักในการพัฒนาการท่องเที่ยว พัฒนางานด้านมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อผลักดันการยกระดับคุณภาพของสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวของผู้ประกอบการตลอดห่วงโซ่อุปทานด้านการท่องเที่ยว จึงดำเนินการส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยมีขั้นตอนหลัก ดังนี้

๓.๓.๑ ศึกษา วิเคราะห์ ศักยภาพ ที่มีอยู่เดิมของการขอรับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย และการใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว และความเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๓.๓.๒ ศึกษาหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกระบวนการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยทุกฉบับและดำเนินการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์หรือมาตรฐานในระดับสากล เพื่อให้การใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เป็นไปในทิศทางเดียวกันมีมาตรฐานการใช้เครื่องหมายรับรองฯ เดียวกัน ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้หรือแสดงได้อย่างมีประสิทธิภาพ สร้างการขับเคลื่อนเรื่องมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ที่มีพลังและดึงดูดใจ

๓.๓.๓ การดำเนินการส่งเสริมด้านการตลาดให้กับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย พร้อมจัดหาช่องทางการตลาดให้กับผู้ได้รับการรับรองในเวทีระดับประเทศและระดับนานาชาติ ซึ่งจะเป็นการสร้างมูลค่าและสร้างการยอมรับจากนักท่องเที่ยว

๓.๓.๔ ประชาสัมพันธ์เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ให้เกิดการรับรู้อย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อสร้างการรับรู้ และตระหนักรู้ไปยังนักท่องเที่ยวถึงการให้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ

๓.๓.๕ ดำเนินการมาตรการสร้างแรงจูงใจ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาคุณภาพการให้บริการของตนเอง เพื่อเข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้น

๓.๓.๖ ประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ด้วยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๓.๔ ข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

แนวความคิดดำเนินงานดังกล่าวยังคงมีความท้าทายอยู่หลายประการ อาทิ

(๑) ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวบางส่วนยังไม่เห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการบริการ ขาดความรู้ ความเข้าใจ และแรงจูงใจในการปรับตัวเข้าสู่มาตรฐาน

(๒) ผู้ประกอบการบางรายอาจมีข้อจำกัดด้านงบประมาณในการสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพตามมาตรฐานของสถานประกอบการ

(๓) นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ยังขาดความตระหนักในการเลือกใช้สถานประกอบการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพมาตรฐาน

สำเนาถูกต้อง

(นายปกรณเกียรติ นิงสุข)

(๔) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยยังไม่เป็นที่รับรู้ในวงกว้าง ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวจึงยังไม่เห็นความสำคัญของการแสดงเครื่องหมายรับรองฯ ประกอบกับงบประมาณเพื่อการประชาสัมพันธ์เครื่องหมายรับรองฯ มีน้อยยังไม่ได้สัดส่วนกับการสร้างพลังขับเคลื่อน (Impact) ที่เพียงพอในระยะเริ่มต้นของการสร้างการรับรู้

แนวทางการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น ดังนี้

(๑) ประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ และความตระหนักให้ผู้ประกอบการท่องเที่ยว ประชาชน และนักท่องเที่ยว เห็นความสำคัญของการให้บริการที่มีคุณภาพ หรือการเลือกใช้บริการกับผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๒) ประสานหาเครือข่ายสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือธนาคารออมสิน เป็นต้น เพื่อให้เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ มาใช้ในการลงทุนพัฒนาสถานประกอบการเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน

(๓) เร่งสร้างแนวทางการสร้างแรงจูงใจในรูปแบบต่าง ๆ ให้กับผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว เพื่อจูงใจให้เข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทยให้เพิ่มมากขึ้น

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๔.๑ เชิงปริมาณ

(๑) เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เป็นที่รับรู้ในวงกว้างและถูกนำไปใช้ และแสดงถึงการมีคุณภาพตามมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๒) ประชาชนและนักท่องเที่ยว ตระหนักและมีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจเลือกใช้บริการด้านการท่องเที่ยวกับสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยอย่างกว้างขวาง

(๓) ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว มีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น จากการได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยอย่างมีนัยสำคัญ

(๔) ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวให้ความสนใจเข้าสู่มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพื่อขอใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มมากขึ้นจากเดิม ร้อยละ ๑๐๐ โดยให้การขอรับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เป็นไปตามกลไกของตลาด ลดภาระของภาครัฐ ในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยในอนาคต

๔.๒ เชิงคุณภาพ

(๑) ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ได้รับการส่งเสริมและมีขีดความสามารถในการแข่งขัน ผ่านการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย ใช้เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยแสดง เพื่อช่วยเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและรายได้ให้กับสถานประกอบการ

(๒) ผู้ประกอบการท่องเที่ยวเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินกิจการหรือกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวและการใช้บริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพตามมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๓) ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความตระหนัก เห็นความสำคัญ และเชื่อมั่นในการตัดสินใจเลือกใช้บริการด้านการท่องเที่ยวกับสถานประกอบการที่ได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

(๔) มาตรฐานการท่องเที่ยวไทย โดยเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย (ช้างชูวงเรีงร่า ประกอบลายประจำยาม) จะเป็นสัญลักษณ์หรือ Brand ที่เป็นที่ยอมรับในเรื่องคุณภาพหรือมาตรฐานด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทย ผู้ประกอบการมีความพร้อมรองรับนักท่องเที่ยวคุณภาพสูง

ยกระดับมูลค่าการให้บริการนักท่องเที่ยว ผ่านเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย สร้างรายได้เพิ่มขึ้นจากการประกอบธุรกิจการท่องเที่ยว

(๕) ภาพลักษณ์การเดินทางท่องเที่ยวในประเทศไทย ได้รับการยอมรับและได้รับความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ ความปลอดภัย สุขอนามัย การรักษาสีสิ่งแวดล้อม และการบริการที่เป็นเลิศสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลก และนำไปสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๕.๑ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพสถานประกอบการ และสนใจเข้ารับการตรวจประเมินและรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยมากขึ้น

๕.๒ นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับการเลือกใช้บริการในสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว ที่ได้รับเครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยมากขึ้น

๕.๓ ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว มีผลประกอบการและรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นจากการได้รับการรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย

๕.๔ เครื่องหมายรับรองมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เป็นที่รู้จักในวงกว้างเป็นเครื่องหมายรับรองคุณภาพด้านการท่องเที่ยวที่เป็นที่ยอมรับจากผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยว ทั้งในและต่างประเทศ และเป็นที่ยึดถือของนักท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ

(ลงชื่อ)..... นพ..... ผู้ขอประเมิน

(นางสาวอรณี อนุตรเมธากุล)

ตำแหน่ง... นักพัฒนาการท่องเที่ยวชำนาญการพิเศษ

วันที่ ๑๕ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

สำเนาถูกต้อง

ปทท.เกียรตินิจ

(นายปกรณ์เกียรติ นิจสุข)

นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการ